శనివారం రాత్రి అతిథి

వి. ఎస్. చెన్నూరి

రంగమ్మ చీపురు చేతబట్టి తన గుడిసెలోంచి బైటపడే సరికి, ఇంకా వీధిదీపాలు వెలుగుతూనే వున్నాయ్. ముసిరిన చీకట్లు యింకా పాకిపోలేదు.

రంగమ్మ తిన్నగా వచ్చి మేజర్ మోహన్ రంగం యింటిముందు ఆగింది. గేటుతలుపు తెరుచుకుని కాంపౌండు లోకి చేరుకుంది. వీధివాకిలీ-వరండా శుభ్రం చేసి, వీధి గుమ్మంవద్దకు చేరుకుంది. మూసిన తలుపులకి వ్రేలాడు తోన్న తాళంకప్ప కనిపించేసరికి చటుక్కున ఆగి పోయింది.

మేజర్ మోహన్ రంగం రిటైర్డ్ మిలిటరీ ఆఫీసరు. ఆయనకు అన్నీ టైంప్రకారం జరగాలి. జరగవలసిన టైముకి ఏ మాత్రం ఆలస్యమయినా సహించడు.

రోజూ రంగమ్మ నాలుగున్నరకల్లా ఇల్లు చేరుకుని డోర్ బెల్ మోగిస్తుంది. మోహన్ రంగం పక్కమీంచి లేచి తలుపు తెరుస్తాడు. బట్టలు మార్చుకుని, టైగర్ని

వెంటపెట్టుకుని ఇంట్లోంచి బైటపడతాడు. మార్నింగ్ వాక్ పూర్తిచేసుకుని' ఇల్లు చేరుకునేసరికి అరున్నరవు తుంది.

ఆయన ఇల్లు చేరుకునే సరికి రంగమ్మ యిల్లు శుభ్రం చెయ్యడం, కాంపౌండ్‌లోని మొక్కలికి నీళ్ళు పెట్టడం వగైరాపనులన్నీ పూర్తిచేసుంది. నాయర్ వేడివేడి కాఫీ గ్లాసుతో ఎదురొస్తాడు. మేజర్ కాఫీ త్రాగిన తరువాత తన కాలకృత్యాలు తీర్చుకునేందుకు వెళతాడు.

అతను కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని డైనింగ్ హాల్లోకి చేరుకునేసరికి నాయర్ వేడివేడి టిఫిన్ తయారుచేసి వడించడానికి తయారుగా వుంటాడు. ఇదీ-రోజూ జరుగు తోన్న కార్యక్రమం!—

మేజర్ ఆ యింటిని అద్దెకు తీసుకుని సంవత్సరం దాటు తోంది. ఆ సంవత్సర కాలంలోనూ దైనందిన కార్య క్రమంలో ఎలాంటి మార్పులేదు.

తాను యిల్లువిడిచి ఎక్కడికైనా వెళ్ళవలసి వచ్చినా, తనింటికి ఎవరైనా అతిథులు వస్తున్నా, ముందుగానే నౌకర్లందరికీ తెలియపరుస్తాడు. ఎవరెవరు ఏం చెయ్య వలసింది కూడా ముందుగానే నిర్ణయిస్తాడు.

అలాంటి మేజర్ యింత ప్రొద్దున్నే ఇంటికి తాళం పెట్టి ఎక్కడికి వెళ్ళాడో రంగమ్మకి అర్థంకాలేదు.

గుమ్మంవద్ద నుండి మెల్లగా కిటికీవద్దకి చేరుకుంది. కిటికీ క్రిందిరెక్కలు మూసివున్నయ్. పైరెక్కలు తెరిచి వున్నయ్. లోపలదీపం వెలుగుతోంది. దీపం వెలుగులో మేజర్ పడుకునే మంచం ఖాళీగా దర్శనమిచ్చింది. మంచం క్రింద టైగర్ చుట్టచుట్టుకుని పడుకునివుంది.

టైగర్ కంటపడగానే రంగమ్మ మరింత ఆశ్చర పోయింది. దగ్గర్లో ఎక్కడికెళ్లినా మేజర్ టైగర్‌ని వెంట పెట్టుకుని వెళ్ళడం అలవాటు. టైగర్‌ని గదిలోనే విడిచి పెట్టి వెళ్ళాడంటే ఆమె మనసు కీడుని శంకించింది. కాని ఏం చెయ్యాలో తోచక కాలుగాలిన పిల్లిలా వరండాలో పచార్లు చెయ్యసాగింది.

అంతలో గేటు గుమ్మందగ్గర సైకిల్ బెల్లు మోగింది. రంగమ్మ గేటుకేసి తిరిగింది. పాలుపోసే మల్లేషు సైకిల్ దిగాడు. రంగమ్మ మల్లేషుని కలుసుకుని తన అనుమానాన్ని తెలియపరిచింది.

"అయితే ఇప్పుడేం చెయ్యాలి?" అన్నాడు మల్లేషు ఏం చెయ్యాలో తోచక.

"అదే నాకూ పాలుపోవడంలేదు" అంది రంగమ్మ.

"ఎదురింటి మరియమ్మగారికీ విషయం తెలియజేస్తే ఆమె పోలీసులకి తెలియజేయవచ్చు. వాళ్ళింట్లో ఫోను కూడా వుందనుకుంటాను" అంది రంగమ్మే మళ్ళీ ఆలోచించి.

వెంటనే ఇద్దరూ కలిసి ఎదురింటి పోర్టికోలోకి చేరు కుని డోర్ బెల్లు మోగించారు. రెండుమూడు మార్లు మోగించిన తరువాత గానీ మేరీ తలుపు తెరవలేదు. బద కంగా వొళ్ళు విరుచుకుంటూ పాలగిన్నె తెచ్చి మల్లేషు కిచ్చింది. మల్లేషు గిన్నెలో పాలుపోస్తూ, ఎదురింటి మేజర్ గురించి చెప్పాడు.

"అలాగా? ఇంత ప్రొద్దున్నే ఎక్కడికెళ్ళాడు చెప్మా!" మేరీ ఆశ్చర్యంగా రంగమ్మకేసి చూసింది.

"నాకూ అదే బోధపడ్డంలేదమ్మగారూ! ఎందుకయినా మంచిది మీరీ విషయాన్ని పోలీస్‌స్టేషన్‌కి ఫోన్ చేస్తే

మంచిదనిపిస్తోంది" అంది రంగమ్మ.

మేరీ యీ విషయాన్ని పోలీసులకి ఫోన్ చెయ్యడానికి ఎందుకో తటపటాయించింది. "మనం పోలీసుల దృష్టికి వెళ్ళనే వెళ్ళకూడదు. వెళ్ళామా ప్రతి చిన్న విషయానికీ మనల్నే అనుమానిస్తారు. వాళ్ళు వేసే ప్రశ్నలకి జవాబు చెప్పలేక చావాలి!" అంది.

"అదేటండమ్మగారూ! మీరు చదువుకున్న వాళ్ళు. మీరే ఇలా తటపటాయిస్తే ఇక మాలాంటి చదువురాని వాళ్ళు ఏం చెయ్యగలం?" అంది రంగమ్మ.

మేరీ తటపటాయిస్తూనే వెళ్ళి స్టేషన్‌కి ఫోన్ చేసి మేజర్ విషయం తెలియపరిచింది.

పావుగంట గడిచింది. పోలీస్ వాన్ మేజర్ యింటి ముందు ఆగింది. వాన్‌లోంచి క్రిందికి దిగిన ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం యింటిముందు మూగిన జనాన్ని ఉద్దేశించి ప్రశ్నించాడు.

"స్టేషన్‌కి ఫోన్ చేసిందెవరు?" అని.

ముఖం కడుక్కొని టవలుతో ముఖం తుడుచుకుంటూ అప్పుడే అక్కడికి వచ్చిన మేరీ, "నేనేనండి! రంగమ్మా, మల్లేషూ మా యింటికొచ్చి మీకీ విషయాన్ని ఫోన్ చెయ్యమన్నారు" అంది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ మేరీకేసి తిరిగిచూశాడు. ఆమెకు ముప్ప య్యేళ్ళుంటయ్. చామనచాయ. ఏపుగా పెరిగిన అవయవ పరిపుష్టితో పిటపిటలాడుతోంది. గుండ్రటి ముఖంలో కొనతేరిన ముక్కూ, చారడేసి కళ్ళూ, మన్మథుని ధనుస్సులా వొంగిన లావుపాటి పెదాలూ, లోనెక్ జాకెట్లో బంధించిన వక్షోజాలూ మగవాడ్ని రెచ్చగొట్టడానికి అనువైన అంశాలు.—

"మీ పేరేమిటో తెలుసుకోవచ్చా?" అని ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"మేరీవిక్టర్! మావారు స్టేట్స్‌లో వున్నారు. నేను మిషన్ స్కూల్లో హెడ్‌మిస్ట్రెస్‌గా పని చేస్తున్నాను. ఎదురిల్లే మాది" అంది మేరీ సౌజన్యాన్ని వొలకబోస్తూ.

"మీకు మేజర్ గారితో బాగా పరిచయముందా?"

మేరీ లేదన్నట్టు తలూపింది. "మేజర్ యీ యింటికొచ్చి సంవత్సరం దాటుతోంది. కాని ఈ పరిసరాల్లో ఎవరికీ ఆయనతో పరిచయంలేదు. ఆయన చాలా 'రిజర్వ్‌డ్' టైప్. ఎవరితో పరిచయం కలిగించుకున్నట్టు లేదు."

"థాంక్స్! అవసరమైతే మళ్ళీ కలుసుకుంటాను" అంటూ కాంపౌండ్ గేటుకేసి నడిచాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం. అతని అసిస్టెంటు ఆనందరావూ, మిగతా పోలీసు బృందం ఇన్‌స్పెక్టర్‌ని అనుసరించారు. మేరీ వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయింది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ పోర్టికోలో ఆగి, "నీ పేరేనా రంగమ్మ?" అని ప్రశ్నించాడు రంగమ్మని వుద్దేశించి.

"అవునండి! ఇల్లూ వాకిలి శుభ్రం చెయ్యడం, మొక్కలికి నీళ్ళుపొయ్యడం వగైరా పనులన్నీ నేనే చేస్తుంటానండి! నేనొచ్చి బెల్లు మోగించేదాకా అయ్యగారు నిద్ర లేచేవారు కారు. ఈ రోజు ఇంత ప్రొద్దున్నే లేచి తలుపుకి తాళంపెట్టి ఎక్కడికెళ్ళారో అర్థంకావడంలేదు. ఎక్కడికైనా వెళితే టైగర్ని కూడా తీసికుని వెళ్ళేవారు. టైగర్ కూడా ఇంట్లోనే వుంది.

ఆయనకి అన్నీ టైంప్రకారం జరగాలి. లేకపోతే

విసుక్కునేవారు. ఎక్కడికైనా వెళ్ళవలసి వస్తే ముందుగానే తెలియపరిచేవారు. అందుచేత నాకు అనుమానం వేసి, అప్పుడే పాలు పొయ్యడానికొచ్చిన మల్లేషుని వెంటపెట్టుకు మరియమ్మ యింటికెళ్ళాను. మీకు ఫోన్ చేయించాను" అంది రంగమ్మ.

"అవును సార్! మేజర్ గారు అర్జంటుగా వెళ్ళవలసి వస్తే నాకు ఫోన్ చేసి చెప్పేవారు. మా ఇంటి యజమానికి ఫోన్ వుంది సార్. మేజర్ గారికి ఆ ఫోన్ నంబరు తెలుసు. రెండు మూడుసార్లు నాకు ఫోన్ చేశారు కూడా" అన్నాడు అంతక్రితమే అక్కడికి చేరుకున్న వ్యక్తి.

"ఎవరు నువ్వు?" ప్రశ్నార్థకంగా ఆ వ్యక్తికేసి చూశాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం.

"నా పేరు వేలాయుధం సార్. నన్నందరూ నాయర్ అనే పిలుస్తారు. నేను మేజర్ గారికి వంట చేసి పెడుతూ వుంటాను" అన్నాడా వ్యక్తి.

"మేజర్ గారికి, ఈ వూళ్ళో బంధువులు గానీ, స్నేహితులు గానీ ఎవరూ లేరా?"

"లేరుసార్" నాయర్ తల అడ్డంగా వూపి, "కానీ...." అంటూ ఆగిపోయాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ నాయర్ కేసే ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తూ వుండిపోయ్యాడు.

"ఈ మధ్య నాలుగయిదు వారాలుగా ఇంటికెవరో అతిథులొస్తున్నారని వంటకాలు స్పెషల్ గా చేయించేవారు...." నాయర్ చెప్పటం ఆపి, "ఈ రోజు ఆదివారం కదా సార్?" అని ప్రశ్నించాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ అవునన్నట్టు తలూపాడు.

"ఆ అతిథి ఎవరోగాని, శనివారం రాత్రి శ్శే వస్తూంటాడు. రాత్రి కూడా ఇంటికెవరో వస్తున్నారని రెండు ఆమ్లెట్లూ, జింజెర్ చికెను, చపాతీలు చేయమన్నారు. మేజర్ గారు బహుశా, ఆ అతిథిని ఏ స్టేషన్ లోనో దిగ బెట్టేందుకు వెళ్ళివుండొచ్చు" అన్నాడు నాయర్. వెంటనే ఏదో గుర్తుకు రాగా "ఆగండి సార్, ఇప్పుడే వస్తాను!" అంటూ ఇంటి పెరటికేసి పరుగుతాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ కేమీ అర్థంకాక అతనికేసే చూస్తూ వుండిపొయ్యాడు.

పెరటికేసి పరుగెత్తిన నాయర్ ఐదునిమిషాల్లో తిరిగి వచ్చాడు. "నా వూహ కరెక్ట్ కాదు సార్! ఆ అతిథిని స్టేషన్ దాకా దిగబెట్టడానికి వెళ్ళివుంటే మేజర్ గారు స్కూటరేసుకుని వెళ్ళివుండేవారు సార్. స్కూటర్ గారేజీలోనే వుంది" అన్నాడు నాయర్.

"నాయిర్ తెలివైనవాడే" అనుకున్నాడు ఇన్స్పెక్టర్.

"ఇంతకీ ఆ 'శనివారం రాత్రి' అతిథి ఆడా, మగా? నువ్వు చూశావా?" అని ప్రశ్నించాడు ఇన్స్పెక్టర్.

నాయర్ తల అడ్డంగా వూపాడు. "నేను చూడలేదు సార్! ఆడో మగో చెప్పలేను కాని, ఆ అతిథికి ఆమ్లెట్లన్నా, జింజెర్ చికెన్ అన్నా చాలా యిష్టంలాగుంది" అన్నాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ సత్యం అడుగు ముందుకి వేసి గుమ్మం వద్దకి చేరుకున్నాడు. కానిస్టేబుల్ అందించిన తాళాల గుత్తితో తాళంకప్పని తెరవడానికి ప్రయత్నించ సాగాడు. రెండు మూడు తాళంచెవులకే కప్ప వూడి వచ్చింది.

"ఆగండి సార్! తలుపు తెరవకండి!" ఒక్క అంగలో అక్కడికి చేరుకున్నాడు నాయర్. "మీరు తలుపు తెరిచారంటే టైగర్ మీద కురుకుతుంది సార్. కొత్త వ్యక్తుల్ని చూస్తే దానికి కోపమెక్కువ. నేను లోపలికెళ్ళి టైగర్ని పట్టుకుంటాను. తరువాత మీరు రండి!" అంటూ ఇన్‌స్పెక్టర్ జవాబుకోసం యెదురు చూడకుండానే లోపలికెళ్ళి టైగర్ మెడ పట్టీ పట్టుకున్నాడు.

ఆ తరువాత ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం, అతని అసిస్టెంటు ఆనందరావు లోపలికి వెళ్ళారు.

టైగర్ లోపలికొచ్చిన కొత్త వ్యక్తుల్ని చూసి అరవ సాగింది. మీద కురకడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. నాయర్ దాన్ని సముదాయించడానికి తన శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తున్నాడు. చివరికి అతని ప్రయత్నం ఫలించింది. టైగర్ని మెల్లగా గదిలోంచి బైటకు తీసుకువచ్చి, పోర్టికోలో గుంజకు కట్టివేశాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం తిన్నగా బెడ్‌రూములోకి చేరుకున్నాడు.

మంచానికెదురుగా టీపాయ్‌మీద వాట్ సిక్స్టీ నైన్ బాటిలు ఖాళీది, రెండు గాజుగ్లాసులూ, ఖాళీ చేసిన రెండు సోడాబుడ్లూ స్టెయిన్‌లెస్‌స్టీల్ ప్లేటులో తినగా మిగిలిన చపాతీ ముక్కలు, కోడి ముడుసులూ అస్తవ్యస్తంగా పడివున్నయ్. మంచంమీద పరిచిన పరుపుమీద తెల్లని బెడ్‌షీటు బాగా నలిగిపోయి వుంది. అక్కడక్కడా నలిగిన మల్లెపూలు యెర్రగా రాలి వున్నయ్.

"ఈ 'శనివారం రాత్రి అతిథి' మగ కాదు—ఆడే!" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం.

"అవును సార్! మనమీ గదంతా ఓసారి గాలిస్తే ఆవిడ పేరూ అడ్రసు కూడా తెలుసుకోవచ్చు" అన్నాడు ఆనందరావు.

టీపాయ్‌మీది వస్తువుల్నేమీ ముట్టుకోకుండా యెదురుగా వున్న బుక్ షెల్ఫ్ వద్దకి చేరుకున్నారు. అందులో వున్న పుస్తకాలన్నింటినీ గాలించారు. కాని వుపయోగించే విషయాలేవీ దొరకలేదు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ టేబుల్ డ్రాయర్ లాగాడు. తాళం వెయ్యలేదు గనక వెంటనే వచ్చేసింది. లోపల చిల్లర పైసలూ, బ్యాంక్ పాస్‌బుక్కూ, ఏవో బిల్లులూ కనిపించాయి. ఓ మూల ప్లాస్టిక్ కవర్ తొడిగిన ఓ పెద్ద డైరీ కంటబడింది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ వెంటనే దాన్ని అందుకుని ఆత్రంగా పేజీలు తిప్పసాగాడు. కాని తాను ఆశించిందేమీ అందులో దొరకలేదు. తన ప్రియురాలిని గురించి అతడు అందులో యేమీ వ్రాసుకోలేదు. కనీసం ఆమె తాలూకు ప్రేమలేఖ కూడా దొరకలేదు. నిరాశగా పేజీలు త్రిప్పుతుండగా అందులోంచి ఓ కార్డుసైజు ఫోటో క్రింద పడింది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఫోటోని చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

అది ఓ అందమైన యువతి ఫోటో. కాని అందులో ఆమె అడ్రసుగానీ, సంతకంగానీ యేమీలేదు. ప్రకాష్ స్టుడియో, బాంబే-4 అన్న స్టాంపు మాత్రం వెనక వేపున వేయబడి వుంది. ఆమె పేరూ, అడ్రసూ తెలుసుకోవాలంటే బొంబాయి వెళ్ళి దర్యాప్తు చెయ్యాలి.

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఫోటోని జేబులో దాచుకుని గదిలోంచి బైటికి నడిచాడు. ఆనందరావు అతడ్ని అనుసరించాడు.

ఇద్దరూ పోర్టికోలోకి చేరుకుని, టైగర్ దగ్గర నిల్చుని వున్న నాయర్‌ని దగ్గరికి పిలిచి, ఫోటో చూపించి, "ఈవిడ యెవరో నీకు తెలుసా?" అని ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

నాయర్ ఫోటోని పరిశీలనగా చూచి తెలీదన్నట్టు తలూపాడు. "ఈమెను యెక్కడా చూచినట్లు గుర్తులేదు సార్!" అన్నాడు.

రంగమ్మ కూడా ఫోటోలోని వ్యక్తిని గుర్తుపట్టలేక పోయింది.

ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి బుర్రంతా గందరగోళంగా వుంది. ఈ ఫోటోలోని వ్యక్తెవరో, రాత్రి మేజర్‌తో గడిపిన వ్యక్తికీ ఈమెకూ సంబంధమేమిటో, అసలు మేజర్ ఏమయ్యాడో ఏమీ అర్థం కావడంలేదు.

2

టైగర్‌కి బిస్కెట్లు తినిపిస్తోన్న ఇన్‌స్పెక్టర్ తలెత్తి చూశాడు.

గుమ్మం దగ్గర నిల్చున్న మేరీ చిన్నగా నవ్వి "మీరు సామాన్యుల్లా కనిపించడంలేదు. రెండు రోజుల్లోనే టైగర్‌ని మచ్చిక చేసుకోవడం మామూలు విషయం కాదు" అంది. మెల్లగా ముందుకి వచ్చి టైగర్ దగ్గరగా నిల్చుంది.

కమ్మగా సెంటు వాసన గుప్పుమంది.

"నోరులేని జంతువుల్ని మచ్చిక చేసుకోవడం కష్టమేమీ కాదు. ఎటొచ్చీ నోరున్న మనుషుల్ని మచ్చిక చేసుకోవడమే కష్టం" అన్నాడు సత్యం తమాషాగా నవ్వుతూ.

"మీకు అదికూడా సులభమే ననిపిస్తోంది!" మేరీ ముత్యాలు వొలకబోసింది. "ఇంతకీ మేజర్ గురించి ఏమైనా తెలిసిందా?" అని ప్రశ్నించింది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యాం లేదన్నట్టు తలూపాడు.

"టెలిగ్రాం సార్!" గుమ్మం దగ్గర బంట్రోతు కేక వేశాడు.

"యెవరికి....? మేజర్ గారి కేనా....?" మేరీ ప్రశ్నించింది.

"అవును మేడమ్, మేజర్ మోహన్ రంగం గారికి" అన్నాడు టెలిగ్రాం తెచ్చిన బంట్రోతు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ ముందుకి వెళ్ళి రిజిష్టర్ లో సంతకం పెట్టి టెలిగ్రామ్ అందుకున్నాడు.

"అరైవింగ్ సికింద్రాబాద్ ఆన్ ఫోర్తు బై ట్రెయిన్ నం 31. మీట్ మీ అట్ స్టేషన్!"
—సుశీల."

అని వుండా టెలిగ్రామ్‌లో.

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆలోచనల్లో పడ్డాడు.

ఎవరీ సుశీల? శనివారం రాత్రి అతిథికీ—ఫోటోలోని వ్యక్తికీ—యీ సుశీలకీ యేమిటి సంబంధం?—ముగ్గురూ వొక్కరేనా?—

ఇన్‌స్పెక్టర్ బుర్ర మొద్దుబారింది.

"ఎవరీ సుశీల? మీ కేమయినా తెలుసా?" అని ప్రశ్నించాడు మేరీ కేసి తిరిగి.

ఆమె తనకి తెలీదన్నట్టు తల అడ్డంగా వూపింది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యాం బరువుగా నిట్టూర్చి పక్కకి తిరిగాడు. మేరీ రిస్టువాచీ చూచుకుని "ఓ మైగాడ్! తొమ్మిది దాటుతోంది! నేను వెళుతున్నా ఇన్‌స్పెక్టర్!

స్కూలుకి టైమైంది!" అంటూ అడుగు ముందుకి వేసింది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం ఆమెకు 'టా టా' చెప్పి, టైగర్‌తోపాటు హాల్లోకి చేరుకున్నాడు. జేబులోంచి సిగరెట్టు పాకెట్టూ అగ్గిపెట్టె బైటికి తీసి, సిగరెట్టు వెలిగించుకొని సోఫాలో కూలబడ్డాడు. రెండు దమ్ములు లాగాడో లేదో, అతని బుర్రలో ఏదో ఆలోచన తళుక్కుమంది. చటుక్కున సిగరెట్టుని ఆష్‌ట్రేలోకి విసిరి లేచి నిలుచున్నాడు.

"టైగర్! మనం మేజర్ గారి ఆచూకీ తెలుసుకోవాలి! బీ రెడీ మై బాయ్!" అంటూ క్రిందికి వొంగాడు.

నేలమీద చతికిలబడి తల పైకెత్తి ఇన్‌స్పెక్టర్ ముఖంలోకి చూస్తోంది టైగర్.

ఇన్‌స్పెక్టర్ పట్టెమంచం క్రింద మేజర్ తాలూకు బూట్లకేసి నడిచాడు. బూట్లమీద పడివున్న మాసిపోయిన సాక్స్‌ని ఎడం చేతివ్రేళ్ళతో పైకెత్తి టైగర్‌కి వాసన చూపి, "లెటజ్ ప్రొసీడ్, మై బోయ్!" అంటూ కుడి చేత్తో దాని వీపుమీద మెల్లగా తట్టాడు.

టైగర్ లేచి నిల్చుంది. ఇన్‌స్పెక్టర్ అడుగు ముందుకి వేశాడు. టైగర్ మెల్లగా బయలుదేరింది. మెల్లగా బయలుదేరిన టైగర్ క్రమంగా స్పీడందుకుంది. ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం టైగర్‌ని అనుసరిస్తున్నాడు.

టైగర్ అక్కడక్కడ ఆగుతూ, నేల వాసన చూస్తూ, ముందుకి నడుస్తోంది. వెస్టుమారేడ్‌పల్లి దాటి ఈస్టు మారేడ్‌పల్లి చేరుకుంది. ఊరి బయట తూర్పు దిక్కుగా ఎత్తయిన పీఠభూమికేసి నడుస్తోంది. కొంత

దూరం నడిచాక రెండు ఎత్తయిన బండలమధ్య ఆగి పోయింది.

"టైగర్! ప్రొసీడ్! ప్రొసీడ్ మై బోయ్!" ఇన్ స్పెక్టర్ సత్యం దాన్ని తొందరపెట్టసాగాడు.

టైగర్ ఆ ప్రదేశంలోనే నేల వాసన చూస్తూ తచ్చాడసాగింది.

ఇన్ స్పెక్టర్ ఆ రెండు బండల మధ్య నేలని పరీక్షగా చూశాడు. నేల తవ్వి పూడ్చినట్టు కొత్త మట్టి కని పించింది.

టైగర్ తాను ఆగిన చోటనే గుండ్రంగా తిరుగుతూ మెల్లగా మొరగసాగింది. ముంగాళ్ళతోనూ, వెనకకాళ్ళ తోనూ మట్టిని ఎగజిమ్మసాగింది.

ఇన్ స్పెక్టర్ సత్యం వెంటనే టైగర్ని అక్కడనుండి తొలగించి, మెడపట్టీకి గొలుసు తగిలించి, ఆ పక్కనే వున్న బండకి కట్టేశాడు. ఆ ప్రదేశాన్ని త్రవ్వి చూడ డానికి యెవరైనా దొరుకుతారేమోనని ఆ పరిసరాలను పరికించాడు. ఎవరూ కనిపించలేదు. ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు.

పది నిమిషాలు గడిచిపోయినయ్.

అల్లంతదూరంలో నలుగురైదుగురు కూలీలు పారలూ, గునపాలూ భుజానపెట్టుకుని మాట్లాడుకుంటూ మల్కాజి గిరివైపునుండి వస్తున్నారు. గాలివాటుకి వాళ్ళు మాట్లాడు కునే మాటలు స్పష్టంగా వినిపించసాగింది. ఇన్ స్పెక్టర్ కి ధైర్యమొచ్చింది. వాళ్ళు దగ్గరికి రాగానే ఆపి ఆ ప్రదే శాన్ని జాగ్రత్తగా త్రవ్వించాడు.

రెక్కసిక్కమైన బట్టలో ఓ శవం బైటపడింది. ఆ శవం మోహనరంగందేనని గుర్తుపట్టాడు ఇన్ స్పెక్టర్ సత్యం.

హత్య జరిగి రెండుగోజులయినప్పటికీ శవం ఆట్టే చెడ లేదు. తెల్లని లాల్చీ, చారల పైజామా తొడుక్కొని వున్నాడు. తెల్లని లాల్చీమీద, గుండెకు సమీపంలో రక్తం నల్లగా గడ్డకట్టి వుంది. కళ్ళు తెరుచుకుని వున్నయ్. శవం తాలూకు కుడిచేతి పిడికిలి బిగించబడి వుంది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ తక్షణం పక్కకి తిరిగి, ఆ రూంలో హుషారైన కుర్రాళ్ళిద్దర్ని దగ్గరికి పిలిచి, తన అసిస్టెంటు ఆనందరావుకి కబురెట్టాడు.

కుర్రాళ్ళిద్దరూ వెళ్ళింతరువాత మెల్లగా శవం దగ్గరికి చేరుకున్నాడు. ముందుకి వొంగి పిడికిలి వ్రేళ్ళు బలవంతంగా తెరిచాడు. పిడికిట్లోంచి క్రిందపడ్డ బంగారు గొలుసుని అందుకున్నాడు.

అది మామూలు గొలుసుకాదు. పులిగోరు తగిలించిన మెనర్ చైను. బహుశా హంతకుడిది కావచ్చు. హతుడు హంతకుడితో, చివరిక్షణాలలో పెనుగులాడుతూ అతని మెడలోని పులిగోరు చైనుని అందుకొని వుండొచ్చు. హంతకుడు హత్యచేసి పారిపోయే కంగారులో తన మెడ లోని చైనుని గురించి వుండడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ చైను నందుకుని పరీక్షించసాగాడు. అతని కళ్ళు మెరిసాయి. పులిగోరువైపున 'కే కే' అన్న ఇంగ్లీషు అక్షరాలు కనిపించాయి. బహుశా చైను సొంత దారుడి తాలూకు 'ఇనిషియల్' కావచ్చు. ఈ 'కే కే' యెవరో తెలుసుకొంటే హంతకుడి ఆచూకీ తెలుసుకో వచ్చు.

ఎవరీ కే.కే? శనివారం రాత్రి అతిధికీ ఈ కే కేకీ ఏమిటి సంబంధం? హంతకుడెవడై వుంటాడు?—

ఆలోచనలో పడ్డాడు ఇన్ స్పెక్టర్ సత్యం.

ఇలాగయితేనేం, శనివారం రాత్రి అతిథి ఎవరో తెలుసుకోగలిగితే, హంతకుడెవడో తెలుసుకోవచ్చు! హత్యకు కారణం కూడా బయటపడుతుంది!—అని నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఇంతకీ ఎవరీ శనివారం రాత్రి అతిథి?—బొంబాయి నుండి టెలిగ్రాం యిచ్చిన సుశీలా? మేజర్ డైరీలోంచి క్రిందపడ్డ ఫోటోలోని వ్యక్తా? — లేక యెదురింటి మేరీయా?—

అతని బుర్రంతా గజిబిజీగా వుంది.

3

ఉదయం ఆరుగంటల సమయం.

ప్లాట్ ఫారమ్ మీద జనం, బొంబాయి నుండి సికింద్రాబాద్ చేరుకునే ట్రెయిన్ కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు.

అంతక్రితమే అక్కడికి చేరుకున్న ఇన్ స్పెక్టర్ సత్యం ప్లాట్ ఫారం మీద పచార్లు చేస్తున్నాడు. బొంబాయి నుండి సికింద్రాబాద్ చేరుకోవలసిన రైలు ఒక గంట ఆలస్యంగా వస్తుందని ఎనౌన్సర్ ఎనౌన్స్ చేశాడు.

'ఈ ట్రెయిన్స్ రావలసిన టైముకి ఎప్పుడూ రావు కదా!' అని విసుక్కుంటూ అక్కడే వున్న ఓ బెంచీమీద కూలబడ్డాడు.

గంట గడిచింది. రావలసిన రైలు వచ్చి చేరుకుంది.

క్షణంలో ప్లాట్ ఫారమంతా జనంతో గజిబిజిగా తయారైంది. రైల్లోంచి దిగిన పాసింజర్స్ తమ లగేజీ పోర్టర్లనెత్తికెక్కించి ప్లాట్ ఫారం మీంచి బైట పడుతున్నారు. పది నిమిషాల్లో ప్లాట్ ఫారం క్లియర్ అయి

పోయింది. ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం మాత్రం కూచున్న చోటు నుండి కదలలేదు. అతని కళ్ళుమాత్రం ఎవరికోసమో ప్లాట్‌ఫారమంతా గాలిస్తున్నయ్.

ఫస్ట్‌క్లాస్ కంపార్టుమెంటు దగ్గర ప్లాట్‌ఫారం మీద ఓ యువతి నిల్చునివుంది. ఆమె ముందు ఓ లెదర్ కేసూ బెడ్డింగూ పడివున్నయ్. ఇద్దరు ముగ్గురు పోర్టర్లు ఆమె చుట్టూ చేరి ఏవో మాట్లాడుతున్నారు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం దృష్టి ఆమెమీద పడింది. వెంటనే లేని నిల్చుని తిన్నగా ఆమె వద్దకి చేరుకున్నాడు.

"మీ పేరేనా, సుశీల?" అని ప్రశ్నించాడు.

ఆమె అవునన్నట్టు తలూపి, "మిమ్మల్ని అన్నయ్య పంపాడా?" అని ప్రశ్నించింది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ అవునన్నట్టు తలూపి, పక్కనున్న పోర్టర్‌నెత్తికి పెట్టే బెడ్డింగూ పైకెత్తి, "వెళదాం పదండి!" అన్నాడా యువతి నుద్దేశించి.

ఆమె పోర్టర్ వెంట బయలుదేరింది. ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆమె పక్కనే నడుస్తూన్నాడు.

"అన్నయ్య ఎందుకు రాలేదూ?" ఆమె మళ్ళీ ప్రశ్నించింది.

ఆమెకేం జవాబు చెప్పాలో తోచక అవునన్నట్టు తలూపాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం.

స్టేషన్‌లోంచి బైటపడి ఇద్దరూ ఓ టాక్సీలోకి చేరుకున్నారు. టాక్సీ తిన్నగా వెళ్ళి ప్రశాంత్ టాకీస్ దగ్గర ఓ లాడ్జిముందు ఆగింది.

టాక్సీలోంచి దిగిన సుశీల లాడ్జిముందున్న బోర్డుకేసి చూచి ఆశ్చర్యపోయింది. "అన్నయ్య లాడ్జిలో వుంటున్నాడా?" అని ప్రశ్నించింది అనుమానంగా.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం వెంటనే జవాబు చెప్పడానికి తటపటాయించాడు.

"మేజర్ గారు మారేడ్‌పల్లిలో ఓ చిన్న బంగళా అద్దెకు తీసుకుని అందులో వుంటున్నారు. నిన్న సాయంత్రం ఆయన అర్జంటుగా ఎక్కడికో వెళ్ళవలసి వచ్చింది. బహుశా యీ సాయంత్రందాకా ఆయన తిరిగి రావడం వీలుపడదేమో. అందుచేత ఆయన వెళుతూ వెళుతూ మీ నుండి వచ్చిన టెలిగ్రాంని నాయర్ ద్వారా నాకు అందజేసి మిమ్మల్ని రిసీవ్ చేసుకోమని చెప్పి వెళ్ళాడు. వెళ్ళేటప్పుడు ఇంటి తాళంచెవులు నాయర్‌కివ్వడం మరిచిపోయాడు. అందుచేత మీకు లాడ్జిలో బస ఏర్పాటు చెయ్యవలసి వచ్చింది" అన్నాడు టెలిగ్రాంని జేబులోంచి తీసి ఆమె కందిస్తూ.

టెలిగ్రాం చూచిన తరువాత ఆమె సందేహం నివృత్తి అయింది కాబోలు ధైర్యంగా అడుగు ముందుకు వేసింది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ రెండడుగులు ముందుకివేసి యెందుకో వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. లాడ్జికెదురుగావున్న పాన్‌షాపు ముందు సైకిల్ పట్టుకుని నిల్చున్నాడో వ్యక్తి. అతని దృష్టి తమమీదే వుంది. తాను వెనక్కి తిరిగి చూడగానే ఆ వ్యక్తి కంగారుగా ముఖం తిప్పేసి సైకిలెక్కి వెళ్ళిపోయ్యాడు.

ఇంతక్రితం ప్లాట్‌ఫారంలో కూడా అతడ్ని చూచినట్టు గుర్తుకి రాగానే ఇన్‌స్పెక్టర్ అతని రూపాన్ని పదేపదే గుర్తుకి తెచ్చుకోసాగాడు.

నల్లగా పొట్టిగా కండలు తిరిగిన శరీరం. చట్టిముఖం; చప్పిడి ముక్కు; లావుపాటి పెదాలు; కుడి బుగ్గమీద కత్తిగాటు; ఎడం కంటిక్రింద పులిపిరికాయ!—

పరిచయమైన ముఖమే. ఎంత ప్రయత్నించినా గుర్తుకి రావడంలేదు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం సుశీలని లాడ్జిలో దిగబెట్టి స్టేషన్‌కేసి బయలుదేరాడు.

4

ఓల్డు రికార్డ్స్ రూములో ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం దేనికోసమో వెతుకుతున్నాడు. అతడి చుట్టూ ఫైళ్ళు కుప్పగా పడివున్నాయ్. అతని ముఖంలో స్వేదబిందువులు ముత్యాల్లా మెరుస్తున్నయ్. అతడి కళ్ళు దీక్షగా వెతుకుతున్నయ్.

చివరికి అతని ప్రయత్నం ఫలించింది. అతనికి కావలసిన ఫయిలు దొరికింది. ఫయిలు చేతికందుకుని చకచక పేజీలు తిప్పసాగాడు. ఓ పేజీలో అతని దృష్టి ఆగిపోయింది. ఆ ఫోటోని తదేకంగా చూడసాగాడు. ఫోటో క్రింద 'ముత్రాసి కనకయ్య-వయసు 25 సం॥రాలు' అని వుంది. ఫోటో క్రింద వున్న వివరాలు చదవసాగాడు.

"ముత్రాసి కనకయ్య 'వాగన్ లూటీ గాంగ్'లో ప్రధాన పాత్ర వహించేడు. ముఠానాయకుడు. 1962 లో మల్కాజిగిరి ప్రాంతంలో ఆగివున్న ఓ గూడ్సు బండిమీద పడి వాగన్ బద్దలుకొట్టి బట్టలబేళ్ళు దోచుకుంటూ వుండగా ముఠాతోబాటు పోలీసులకి పట్టుపడ్డాడు. రెండేళ్ళు జైలుకి వెళ్ళివచ్చాడు.

ఆ తరువాత 1966 మార్చి, పన్నెండో తారీఖున నిజామాబాద్ నుండి సికింద్రాబాద్‌కి వచ్చే గూడ్సు బండిని రామకృష్ణాపురం పరిసరాల్లో ఆపి వాగన్‌లోని చక్కెరబస్తాలు కొల్లకొట్టబడ్డాయి. పోలీసులు దర్యాప్తు

చేసి దుండగుల్ని అరెస్టుచేశారు. అందులో కూడా ముత్రాసి కనకయ్య ప్రధానపాత్ర వహించినట్టు బైట పడింది. మాగో గెం దేళ్ళు జైలుశిక్ష విధించబడింది."

ఆ తరువాత అతడ్ని గురించి వివరాలేవీ చేర్చబడలేదు. అంటే జయిలికి వెళ్ళివచ్చిన తరువాత అతని ప్రవర్తనలో మార్పు వచ్చివుండవచ్చు. ఈ ఫోటో దాదాపు 13 ఏళ్ళ క్రితంది. అతని రూపురేఖల్లో అట్టే మార్పులేదు. కాక పోతే కాస్త లావెక్కినట్టు కన్పిస్తూన్నాడు.

అతనికీ మేజర్ మోహనరంగం హత్యకీ సంబంధ మేమిటో అర్థం కాలేదు. ఇన్స్పెక్టర్ సత్యం దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూవుండిపోయ్యాడు.

అంతలో టకటకా బూట్లచప్పుడు చేసుకుంటూ సబ్-ఇన్స్పెక్టర్ ఆనందరావు అక్కడికి చేరుకున్నాడు.

"ఏమిటి?" అన్నట్టు తలెత్తి చూశాడు ఇన్స్పెక్టర్ సత్యం తన అసిస్టెంట్ కేసి.

"బాస్ మీరూహించినట్టు హెడ్ మిస్ట్రెస్ మేరీవిక్టరే 'శనివారం రాత్రి అతిథి'" అన్నాడు ఉత్సాహంగా భుజాలెగరేస్తూ.

"ఎలా?" ప్రశ్నించాడు ఇన్స్పెక్టర్.

"ఆమె 'బయోడేటా' సేకరించాను. ఆమెను గురించి క్షుణ్ణంగా తెలుసుకున్నాను."

"ఏమిటది?"

"కొత్తగా పరిచయమైన వ్యక్తులందరికీ తన పేరు మేరీవిక్టర్ అనీ, తన భర్త స్టేట్సులో వుంటున్నాడనీ అబద్ధమాడుతుంది. నిజానికీ మేరీ అవివాహిత. స్వేచ్ఛా జీవి. తనకు నచ్చిన మాగాడితో యథేచ్ఛగా గడుపు

తుంది. మోజు తీరగానే వాడి చేతుల్లోంచి తప్పు కుంటుంది.

ఆరు మాసాల క్రితం ఓ లిక్కర్ షాపు యజమాని కనకరాజ్ అనే వ్యక్తితో తిరిగేది. బహుశా మేజర్ మోహనరంగం తన కంటపడిం తరువాత, అతనితో తిర గడం మానుకుంటుంది.

మేజర్ మోహనరంగం అందగాడు. ఆరోగ్యవంతుడు. పైగా ఒంటరి వాడు. అందులో ఎగురింటివాడు కూడాను. తన ప్రణయం రహస్యంగా వుంచడానికి అంతకంటే అను వైన చాన్సు దొరకదు."

"అయితే మేజర్ గారితో శనివారం రాత్రిళ్ళు గడిపే వ్యక్తి మేరీయేనంటావా?"

"అవును బాస్, నిస్సందేహంగా! ఆమెకో అలవా టుంది. శనివారం రాత్రిళ్ళు తప్ప ఆమె తన ప్రియుడ్ని కలుసుకోదు. ఆమె కనకరాజ్ ప్రాపకంలో వుండేప్పుడు కూడా అంతే. శనివారం రాత్రిళ్ళు మాత్రమే అతడ్ని కలుసుకునేది. రాత్రికి రాత్రే ఇల్లు చేరుకుని ఆదివారం వుదయం సూర్యోదయానికి పూర్వమే స్నానం చేసి, శుభ్రమైన బట్టలుధరించి, పవిత్రంగా చర్చికి బయలు దేరేది. ఎంత స్వేచ్ఛాజీవి అయినా నలుగురిలో తిరిగే వ్యక్తి. తన ప్రణయజీవితాన్ని రహస్యంగా వుంచాలనే ప్రయత్నించేది."

"అలాగా?" అన్నట్టు తలూపాడు ఇన్ స్పెక్టర్ సత్యం.

"అవును బాస్. మేజర్ మోహనరంగంగార్ని శని వారంనాటి రాత్రిళ్ళు కలుసుకునే వ్యక్తి మేరీయేనని

నేననుమానించడానికి మరో కారణం కూడా లేక పోలేదు.

"ఏమిటది?" ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"మేరీ శారీరకంగా నేగాక, వేష భాషల్లోనూ, ప్రవర్తనలోనూ మగాణ్ణి గెచ్చుకొట్టే తత్వంగల మనిషి! బహుశా అది ఆమె సైజం కావచ్చు! కాని ఆమె కళ్ళల్లో 'కామం' కొట్టొచ్చినట్టు కనిపించడం మీరు గమనించి వుండకపోవచ్చు. నేనామెను చూడగానే గమనించాను, శాలీ 'వాంటింగ్'లో వుందనీ, అందగాడైన యువకుడెవడైనా సరే, ఏ మాత్రం ప్రయత్నించినా లొంగి పోతుందనీను. మెల్లగా మాటలు కలిపి, రెండు షలోకులు విసిరేసరికి కల్లుతాగిన కుక్కపిల్లలా వళ్లో పడిపోయింది. మొన్నటి రాత్రి—అంటే శనివారం రాత్రి నేనామె గదిలో గడపవలసి వచ్చింది."

"వాట్?" ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం ఆశ్చర్యంగా తలెత్తి తన అసిస్టెంటు ముఖంలోకి చూశాడు.

"క్షమించండి బాస్! ఆమె అంతర్యాన్ని తెలుసుకునేందు నేనాపని చేయక తప్పలేదు" సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆనందరావు నేరం చేసినవాడిలా మళ్ళీ తల వొంచుకున్నాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం మనసులోనే నవ్వుకున్నాడు.

"దట్సాల్ రైట్!....క్యారీ ఆన్...." అన్నాడు అసలు విషయం చెప్పమన్నట్టు.

"ఆ రాత్రి మేరీ ఓల్డు టావరిన్ విస్కీ బాటిల్ ఓపెన్ చేసింది బాస్. తినడానికి చపాతీలు చేయించింది. వాటికి కర్రీ ఏమిటో తెలుసా? జింజర్ చికెన్, ఆమ్లెట్లు!" అన్నాడు ఆనందరావు.

తక్షణం నాయర్ అన్న మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యానికి. అతని ముఖం విప్పారింది.

"వెరీగుడ్! శనివారం రాత్రి అతిథి ఎవరో యిట్టే తేల్చేశావన్న మాట?" అంటూ హుషారుగా కుర్చీలోంచి లేచాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం.

"అవును బాస్! ఆమెను 'ఇంటరాగేట్' చేస్తే హంతకుడి ఆనవాళ్ళూ తెలుసుకోవచ్చు!" అన్నాడు ఆనందరావు తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకుంటూ.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం అడుగు ముందుకి వేసి "ఇంతకీ పులిగోరు చైను విషయం ఏం చేశావు?" అని ప్రశ్నించాడు.

"నగరంలోని అన్ని నగల షాపులూ గాలించాను బాస్. ఎవరూ దాని స్వంతదారుడ్ని గుర్తుపట్టలేకపోయారు. అసలా చైను ఈ జంటనగరాల్లో ఎక్కడా తయారైనట్టు కనిపించడంలేదు. ఆ చైను ఏ మారుమూల పల్లెలోనో తయారై వుండొచ్చు. అందుచేత దాని విషయమై కాలాన్ని వృధా చెయ్యడం నా కిష్టమనిపించలేదు" అన్నాడు అసిస్టెంటు ఆనందరావు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం సాలోచనగా తల పంకించాడు.

"నేనిక్కడికి వచ్చేప్పుడు సుశీలగార్ని పరామర్శిద్దామని లాడ్జివేపు వెళ్ళాను. మేజర్ గారి హత్యని గురించి విన్నప్పటి నుండి ఆమె తిండీ తిప్పలు లేకుండా కన్నీరు మున్నీరుగా ఏడుస్తూ గదిలోంచి బైటికిగూడా రాలేదట. మేనేజర్ చెప్పాడు.

ఆమెను ఓదార్చి ఆమె చేత యిన్ని కాఫీనీళ్ళు త్రాగించేసరికి తాతలు దిగివచ్చారు. బొంబేనుండి ఆమెగారి భర్త యిక్కడికి వచ్చేదాకా మనమే ఆమె బాగోగులు విచారించవలసి వుంటుంది. మీరుకూడా ఓ సారి అటు వెళ్ళి

రావడం మంచిది. వీలయితే మేజర్ గారిని గురించి విచారించి, మనకుపయోగించే విషయాలేదయినా వుంటే సేకరించవచ్చు!"

"అలాగే" ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం తల పంకించాడు.

5

"సుశీలాదేవిగారూ! పోయినవారి కోసం దుఃఖించి ప్రయోజనం లేదు. ఆరోగ్యం పాడుచేసుకోవడమేగాని పోయినవారిని బ్రతికించలేముగా?" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం ఆమెను ఓదార్చుతూ.

సుశీల మంచంమీంచి లేచికూర్చుని పమిటచెంగుతో ముఖం తుడుచుకుంది.

"మీవారి నుండి వుత్తరం వచ్చిందా?"

వచ్చిందన్నట్టు తలూపింది సుశీల. "రేపు వుదయం రైల్లో దిగవచ్చు! ఎవరు వచ్చిమాత్రం ఏం చెయ్యగలరు?" నిరాశగా నిట్టూర్చింది.

"నిజమే! పోయినవారిని ఎవరూ బ్రతికించలేరు. కాని హంతకుడి ఆచూకీ తెలుసుకుని వాడ్ని ఉరికంబమెక్కించడం మన కర్తవ్యం! అప్పటికిగాని చనిపోయినవారి ఆత్మ శాంతించదు. హంతకుడి ఆచూకీ తెలుసుకునేందుకు మేము మా శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తున్నాము. మీరు కూడా మాతో సహకరిస్తే మా ప్రయత్నం మరింత తేలికవుతుంది" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"చెప్పండి, నేనేం చెయ్యగలను?"

"నేనడిగే ప్రశ్నలికి జవాబులివ్వండి చాలు!"

"అడగండి!" అన్నట్టు చూచింది సుశీల.

"మీ అన్నయ్యకి శత్రువులెవరైనా వున్నారా?"

"ఎలా చెప్పను? అన్నయ్య వుద్యోగ విరమణ చేసి రెండేళ్ళవుతోంది. మొదటి సంవత్సరమంతా దేశాటన లోనే గడిపేశారు. ఎక్కడా నిలకడగా ఓ నెలరోజులు కూడా గడపలేదు. సంవత్సరం క్రితం హైదరాబాదులో స్థిరపడిపోతున్నానని అన్నయ్య దగ్గర నుండి వుత్తరం వచ్చింది. అన్నయ్యకి పెళ్ళికాలేదు. నేను తప్ప నా అన్న వాళ్ళెవరూ లేరు. అన్నయ్యకి ఇక్కడ స్థిరపడ్డ తరువాత స్థానికంగా ఎవరితో ఎలాంటి శత్రుత్వం ఏర్పడిందో ఎలా చెప్పను? స్వతహాగా అన్నయ్య మితభాషి. ఎవరి జోలీ అట్టే పట్టించుకునేవారు కారు. అలాంటి వారికి శత్రువులుంటారని ఎలా అనుకోను?"

"ఆత్మీయులైన మీరు బొంబాయిలో వుండగా మీ అన్నయ్యగారు యిక్కడ స్థిరపడడానికి కారణమేమిటో బోధపడడంలేదు" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం.

సుశీల చెప్పడానికి తటపటాయించింది.

"చెప్పండి సుశీలగారూ! సందేహించకండి! మీరు చెప్పే ప్రతి చిన్న విషయం మాకు వుపకరిస్తుందన్న విషయం మరిచిపోకండి!"

"అన్నయ్య యిష్టానికి వ్యతిరేకంగా నా పెళ్ళి జరిగింది. మాది 'ఇంటర్‌కాస్టు మేరేజి'. మావారు క్రిష్టియన్. మేము హిందువులం. అన్నయ్య ఆధునికంగా కనిపించినా సనాతనత్వం ఆయనలో పేరుకొని పోయింది.

మా పెళ్ళి విషయం తెలియపరచగానే అన్నయ్య మండిపడ్డారు. ఆ తరువాత ఆరుమాసాలపాటు వుత్తరాలు కూడా రాసేవారు కాదు. ఉద్యోగ విరమణ చేసేముందు వుత్తరం వ్రాశారు. నేను యెక్కడ స్థిరపడాలో ఆలో

చించుకోలేదనీ, కొంతకాలంపాటు దేశాలు తిరిగిన తరువాత ఎక్కడో ఒకచోట స్థిరపడిపోతాననీ అప్పుడు ఉత్తరం వ్రాస్తాననీ.

ఆ తరువాత సంవత్సరం క్రితం హైద్రాబాద్‌లో స్థిరపడిపోతున్నాననీ అప్పుడప్పుడూ ఉత్తరాలు రాస్తూ వుండ వలసిందని రాశారు. కాని నన్ను రమ్మని కూడా రాయలేదు. మాకు పెళ్లయి నాలుగేళ్ళు దాటుతోంది. మా వారు యెలా వుంటారో కూడా అన్నయ్యకి తెలీదు. మమ్మల్ని కలుసుకోవడానికి కూడా ఆయన ప్రయత్నించలేదు. ఒక్కగా నొక్క చెల్లెల్నని నన్నెంత ఆప్యాయంగా చూచుకునేవారో చెప్పలేను. అలాంటివారు నా పెళ్లితో ఆయన మనసు మార్చుకున్నారు" సుశీల కళ్లలోంచి నీళ్ళు చిమ్మాయి.

"అయితే మీరిప్పుడు ఆయన ఆహ్వానం లేకుండా నే స్వయంగా బయలుదేరానన్నమాట?"

"కాదు. ఆయన ఆహ్వానంమీదనే బయలుదేరాను. ఈ మధ్య ఆయన మనస్తత్వం మారుతున్నట్టు ఆయన రాసే ఉత్తరాలద్వారా గ్రహించాను. నేనిక్కడికి బయలుదేరే ముందు వారంరోజుల క్రితం అన్నయ్య నాకో ఉత్తరం వ్రాశారు." సుశీల మంచంమీంచి లేచి, టేబుల్ మీద నున్న వానిటీబాగులోంచి ఓ ఉత్తరం తీసి, ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి అందించింది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం ఆ ఉత్తరాన్ని అందుకుని విప్పి చదివాడు.

"మైడియర్ సుశీ,—నువ్వు నాకంటే వయసులో చిన్నదానివయినా, అనుభవంలో, ప్రపంచాన్ని అర్థం

చేసుకోవడంలో నాకంటే చాలా పెద్దదానివమ్మా! నువ్వు నీ పెళ్లి విషయంలో చూపిన చొరవా, ధైర్యం సాహసాలూ నిజంగా హర్షించదగ్గవి. మీపట్ల నేను యింత మూర్ఖంగా ప్రవర్తించానో తలుచుకుంటే ఇప్పుడు సిగ్గేస్తోంది. నన్ను క్షమిస్తావు కదూ!—

నిజానికి, యీ కులమతాలూ అన్నీ మనం కల్పించుకున్నవే. మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్న వ్యక్తులు తమ జీవితాల్లో సుఖాలు పండించుకోవచ్చని నీ వుత్తరాల ద్వారా అర్థం చేసుకున్నాను. మిమ్మల్ని నా మనసారా దీవిస్తున్నాను!

ఇప్పుడు మిమ్మల్ని చూడాలని యెంతగానో ఆశపడుతున్నాను. నా మూర్ఖత్వానికి బావ నన్ను క్షమించకపోవచ్చు. కాని నువ్వు నన్ను తప్పకుండా క్షమిస్తావు! ఒక్కసారి యీ అన్నయ్యను చూడానికి రాకూడదూ? మిమ్మల్ని చూడ్డానికి నేనే బయలుదేరుదామనుకున్నాను. కాని ముఖం చెల్లలేదు.

అంతేకాదు. నేను నీతో ఓ ముఖ్యమయిన విషయం మాట్లాడాలి! సాధ్యమయినంత త్వరలో వస్తావు కదూ! వచ్చేముందు టెలిగ్రాం యిస్తే యీ అన్నయ్య నిన్ను స్టేషన్‌లోనే కలుసుకుంటాడు. మరచిపోకు. వెంటనే జవాబు వ్రాయి!—

మీ

అన్నయ్య."

ఇన్‌స్పెక్టర్ వుత్తరాన్ని చదివి సుశీల కందిస్తూ "వారు మీతో మాట్లాడదలచుకున్న ముఖ్యమయిన విషయం యేమిటో?" అని ప్రశ్నించాడు.

"ఏమో! నేనా విషయమై ఆట్టే ఆలోచించలేదు,

అన్నయ్యా నన్ను చూడాలన్న వుబలాటంకొద్దీ అలా రాసి వుండొచ్చు! నాకూ అన్నయ్యను చూడాలనే వుంది. అందుచేత మావారిని వొప్పించి, టెలిగ్రాం యిప్పించి, వెంటనే బయలుదేరాను" అంది సుశీల.

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆలోచనల్లో పడ్డాడు.

6

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం బులెట్‌ని మేరీ ఇంటి ముందు ఆపి, గేటు తెరుచుకొని, కాంపౌండ్‌లోకి చేరు కొన్నాడు. గుమ్మం ముందు నిల్చుని డోర్ బెల్లు మోగిం చాడు.

రెండు నిమిషాల తరువాత తలుపు రెక్క తెరుచు కుంది. గుమ్మంలో ప్రత్యక్షమయిన మేరీ ఇన్‌స్పెక్టర్‌ని చూడగానే, "హల్లో ఇన్‌స్పెక్టర్‌జీ! ఏమిటిలా దయ చేశారు? రండి లోపలికి!" అంటూ ఆహ్వానించింది చిరు నవ్వుతో. కమ్మని కనేగా సెంటు ముక్కుపుటాల్ని సోకింది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ లోపలికి అడుగేశాడు.

"కూచోండి!" సోఫాకేసి చూపింది. అతడు కూచో గానే "కాఫీయా? కూల్ డ్రింకా? ఏది పుచ్చుకుంటారు?" ఆప్యాయంగా ప్రశ్నించింది.

"ఏదయినా ఫరవాలేదు! ఏది రెడీగా వుంటే అదే!" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం.

"ఫ్లాస్క్‌లో కాఫీ — ఫ్రిజ్‌లో కూల్ డ్రింకూ రెండూ రెడీయే! విచ్ డు యు ప్రిఫర్?"

"ఐ ప్రిఫర్ కూల్ డ్రింక్" అన్నాడు సత్యం.

"ఎస్, ఐ టూ ప్రిఫర్ కూల్ డ్రింక్। ఈ వేసవిలో

కూల్ డ్రింక్ ప్రాణానికి హాయిగా వుంటుంది" చిన్నగా నవ్వి "జస్టు ఎ మినిట్!" అంటూ అక్కడ్నించి కదిలి రాయంచలా పక్కనున్న గదికేసి నడిచింది.

'మేకీ చెప్పుకోదగ్గ అందగత్తె కాకపోయినా, మగవాడి దృష్టిని ఆకట్టుకోగల అన్ని హంగులూ వున్నయ్ ఆమెలో'—అనుకున్నాడు సత్యం.

రెండు నిమిషాల్లో తిరిగివచ్చింది మేకీ. ఆమె చేతిలో ట్రే. ట్రేలో రెండు కూల్ డ్రింక్స్ గ్లాసులూ వున్నయ్. ట్రేని ఇన్ స్పెక్టర్ కెదురుగా టీపాయ్‌మీద పెట్టి "తీసుకోండి!" అంది.

"మీరు కూడా తీసుకోండి!" అంటూ ఇన్ స్పెక్టర్ ఓ గ్లాసు నందుకున్నాడు.

మేకీ యెదురుగా వున్న మరో సోఫాలో కూచుని కూల్ డ్రింకు గ్లాసు నందుకుని, సిప్ చేసి ట్రేలో పెడుతూ "ఇంతకీ మీరొచ్చిన పనేమిటో చెప్పారు కారు?" అంది వాలుగా చూస్తూ.

"మేజర్ మోహన్ రంగంగారి హత్యకేసు విషయమై మీ సహాయం కావాలి" అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

"నా సహాయమా? మీరు తమాషాగా మాట్లాడతారు" మేకీ చిన్నగా నవ్వింది.

"తమాషా కాదు. నిజమే! మీ కీ కేసు విషయంలో మీకు తెలిసిందంతా చెప్పి మాతో సహకరించాలి! మీరు తప్పకుండా సహకరిస్తారన్న ధీమాతోనే నే నిక్కడికి వచ్చాను" అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

"ఏం చెప్పాలి? అడగండి!" తల ఏటవాలుగా తిప్పి వొయ్యారం వొలకబోసింది.

"ఈ మధ్య మేజర్ మోహన్ రంగంగారింటికి, శని

వారం రాత్రిళ్ళు ఓ అతిథి వస్తున్నాడు. హత్య జరిగిన నాటి రాత్రి కూడా ఆ అతిథి మోహన్‌రంగంగారింటి ఆతిథ్యం పుచ్చుకున్నాడు. పుచ్చుకున్నాడు అనడంకంటే పుచ్చుకున్నది—అనడం సబబుగా ఉంటుందేమో! మా వుద్దేశ్యంలో ఆ అతిథి మగ కాదు, ఆడ!—మీది ఎదురిల్లే గనక ఆ అతిథి యెవరో మీరు కనిపెట్టి వుండొచ్చు! ఆవిడ ఆచూకీ తెలిపితే మా పరిశోధనకి చాలా సహాయం చేసినట్టు వుంటుంది!" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"క్షమించండి! నే నెప్పుడూ ఆ అతిథిని చూళ్ళేదు. అసలు నేను ఎనిమిదింటికల్లా బెడ్‌రూములోకి వెళతాను. నేను బెడ్‌రూము చేరుకుంటే మళ్ళీ తెల్లవారిం తరువాతే బెడ్‌రూములోంచి బైట పడడం. అందుచేత యెదురింట్లో యేం జరుగుతుందో తెలుసుకునే అవకాశం లేదు. పైగా యితరుల రహస్యాలు తెలుసుకోవాలన్న నైజం నాకు లేదు."

"అంతే నంటారా?"

"అవును."

"పోనీ మరో ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పండి! మేజర్ మోహన్‌రంగంతో మీకు పరిచయం లేదా?"

"నే నా ప్రశ్నకి యింతక్రితమే జవాబు చెప్పాను. మోహన్‌రంగంగారు చాలా 'రిజర్వ్‌డ్ టైప్' అనీ, యిరుగు పొరుగు వాళ్ళెవరితోనూ ఆయనకి పరిచయం లేదనీ."

"మోహన్‌రంగంగారు యింట్లో లేనప్పుడు యెప్పుడైనా ఆ యింటికి మీరు వెళ్ళేవారా?" అని ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"ఎందుకు? ఆ యింటితో నాకేం పని?" మేరీ ప్రశ్నార్థకంగా ఇన్స్పెక్టర్ కేసి చూసింది.

ఇన్స్పెక్టర్ సత్యం చిన్నగా నవ్వాడు. "మేరీగారూ! ఇది హత్యకేసు. ఈ కేసు విషయంలో యేమాత్రం అబద్ధమాడినా అనవసరంగా కేసులో యిరుక్కోవలసి వస్తుంది. అందుచేత దయచేసి నిజాన్ని దాచడానికి ప్రయత్నించకండి!" అన్నాడు.

"ఏమిటి మీ వుద్దేశ్యం? నాకీ కేసుతో యేదో ప్రమేయం వుందనేగా?"

"కాదు. మేజర్ గారితో మీకు పరిచయమే లేదన్నది మాత్రం అబద్ధం!"

మేరీ ముఖంలో కోపం చిందులుతొక్కింది "మీరా మాట యే ఆధారంతో అంటున్నారు....?" అని ప్రశ్నించింది.

"చెబుతా వినండి! మేజర్ గారి కుక్క టైగర్ పరిచయం లేనివారి నెవర్నీ తమ కాంపౌండులోకి కూడా రానీయదు. ఆ విషయం మీకు బాగా తెలుసు. నేను దాన్ని మచ్చిక చేసుకోవడానికి ఎన్ని తంటాలు పడ్డానో కూడా మీకు తెలుసు.

మొన్నటిరోజున నేను టైగర్ కి బిస్కట్లు తినిపిస్తుండగా, మీరు నాతో మాట్లాడుతూ, నిర్భయంగా దగ్గరకొచ్చి టైగర్ పక్కనే నిల్చున్నారు. టైగర్ కూడా మిమ్మల్ని చూచి మొరగలేదు. బాగా పరిచయమున్న వ్యక్తిలా మీ దగ్గరగా వచ్చి, తలెత్తి తోకాడించింది. అంటే అర్థం ఏమిటి?—

మీకు మేజర్ మోహన్ రంగం గారితో పరిచయం

లేదు. వారు యింట్లో లేని సమయాల్లో సైతం మీ రా యింటి పరిసరాలకే వెళ్ళరు. అయితే టైగర్ మిమ్మల్ని పరాయివాళ్ళుగా కాకుండా, పరిచయస్తులుగానే యెలా పరిగణించింది? జంతువుల్ని సైతం వశ్యం చేసుకునే 'వశీ కరణ' మంత్రం వుందా మీ దగ్గర?" తమాషాగా నవ్వాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ వేసిన ప్రశ్నకి, ఏం జవాబు చెప్పాలో తోచక బిక్క మొహం వేసింది మేరీ.

"అంతేకాదు—శనివారంరాత్రి అతిథి, హత్య జరిగిన రాత్రి మేజర్ గారితో గడిపిన వ్యక్తీ మీరే నని మాకు తెలుసు! హత్య జరిగిననాటి రాత్రి విందు కుపయోగింప బడిన గాజుగ్లాసులూ, ప్లేట్లూ మా కస్టడీలోనే వున్నాయ్. వాటి వేలిముద్రలు సైతం రికార్డు చెయ్యబడ్డవి!" అంటూ మేరీ త్రాగి టీపాయ్‌మీద పెట్టిన కూల్ డ్రింకు గ్లాసుని చేతిలో తీసుకున్నాడు. "ఈ గ్లాసుమీద నున్న మీ వేలి ముద్రల సాయంతో హత్య జరిగిననాటి రాత్రి హతుడితో గడిపిన వ్యక్తి మీరేనని రుజువు చెయ్యడం మాకు కష్ట మైన పనేమీ కాదు."

మేరీ మౌనంగా తల క్రిందికి వొంచేసింది.

"మిమ్మల్ని భయపెట్టి మీనుండి నిజాన్ని కక్కించడం మా వుద్దేశ్యం కాదు. మీరు నిర్దోషులే అయితే నిర్భ యంగా నిజాన్ని వొప్పుకోవచ్చు. నిజాన్ని దాచడం మూలాన కష్టాలని కొని తెచ్చుకోవడమే గాక, అపోహలకి దారి తీస్తుంది కూడా" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం.

"నిజమే ఇన్‌స్పెక్టర్ గారూ! మేజర్ గారితో నాకు ఆరుమాసాల క్రితమే పరిచయమైంది. ప్రతి శనివారం రాత్రీ నే నతనితో గడిపేదాన్ని. మేజర్ గారు చాలా

మంచివారు. మేజర్ గారితో పరిచయం కాక మునుపు జీవితమంటే కేవలం సంతోషంగా గడపడానికేననీ, నీతి నియమాలన్న కట్టుబాట్లకు లొంగిపోయి జీవితాన్ని నరక ప్రాయంగా తయారు చేసుకోవడం కంటే, స్వేచ్ఛగా అందినంత ఆనందాన్ని దోచుకొని జీవితాంతం హాయిగా గడపడానికేననీ అనుకునేదాన్ని. మేజర్ గారితో పరిచయమైన తరువాత నా జీవిత ధ్యేయమే మారి పోయింది.

"నిజానికి నాకు పెళ్ళికాలేదు. ఎవడ్నో ఒకడ్ని పెళ్ళి చేసుకుని జీవితాంతం వాడికి బానిసగా వుండడంకంటే, అవివాహితగా వుండిపోవడంలోనే యెంతో స్వేచ్ఛ వుందని అనుకొనేదాన్ని. కాని పెళ్ళికాని స్త్రీ అంటే యీ సంఘంలో లోకువగా చూస్తారు. అందుచేత నాకు పెళ్ళయిందనీ, మావారు స్టేట్సులో వుంటున్నారనీ అందరి తోనూ అబద్ధమాడేదాన్ని.

"మేజర్ గారితో పరిచయమేర్పడిం తరువాత నేను నా జీవితంలో చేసిన పొరబాటేదో అర్థమైంది. గుట్టుగా పెళ్ళి చేసుకుని జీవితాంతం ఆయన సాహచర్యంలో ప్రశాంతంగా గడిపేయాలన్న నిర్ణయానికి వచ్చేశాను. ఆ విషయమే మేజర్ గారితో కూడా చెప్పాను. మేజర్ గారుకూడా సమ్మతించారు. బొంబాయిలో తనకో చెల్లె లుందనీ, ఆమె త్వరలోనే యిక్కడికి వస్తోందనీ, ఆమె అభిప్రాయాన్ని కూడా తెలుసుకుని పెళ్ళి ఏర్పాట్లు చేస్తా నని, హత్య జరిగిననాటి రాత్రి కూడా అన్నారు. కాని నాకా యోగం లేదు! ఇంతలో ఈ అఘాయిత్యం జరుగు తుందని నేనూహించలేదు...."

ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. మేరీ పక్కకి తిరిగి

పమిట చెంగుతో కళ్ళు తుడుచుకుని, "మేజర్ గారు నా కళ్ళెదుటే హత్య చెయ్యబడ్డారు! కాని నాకీ హత్యతో యెలాంటి సంబంధమూ లేదు. మీరు నమ్మినా నమ్మక పోయినా ఇప్పుడు నేను చెప్పిందంతా యదార్థం!" అన్నది మేరీ.

ఇన్స్పెక్టర్ సత్యం చిన్నగా నవ్వాడు.

"మీకీ హత్యతో సంబంధముందని కానీ, మీరీ కేసులో ముద్దాయిలని కానీ నే ననడంలేదు. మాకు నిజం కావాలి! హంతకుడి ఆచూకీ తెలియపరిచి మాతో సహకరిస్తారని మాత్రమే మేమాశిస్తున్నాము. ఈ హత్య మీ కళ్ళెదుటే జరిగిందని మీ రొప్పుకుంటున్నారు గనక, హంతకుడెవరో మీకు తెలుసు. అతని ఆచూకీ తెలియపరిస్తే చాలు!" అన్నాడు.

"తెలీదు. అసలు హత్య యెలా జరిగిందో చెబుతా వినండి! ఆ రోజు మేము కబుర్లు చెప్పుకుంటూ పార్టీ ముగించేసరికి పన్నెండు దాటింది. మేజరుగారికో చెడ్డ అలవాటుంది. మందు పుచ్చుకున్న తరువాత నాలుగు గోడలమధ్య కూచోలేరు. అలా ఆరుబయట కొంత సేపు తిరిగిరావాలి. పైగా ఆరోజు నిండు పౌర్ణమి. పిండారబోసినట్టు విరగకాస్తోంది వెన్నెల! వెన్నెలన్నా, తెల్లని బట్టలన్నా, మల్లెపువ్వులన్నా మేజర్ గారికి మక్కువ యెక్కువ!

అందుచేత అలా యిద్దరం షికారు వెళ్ళడానికి బయలు దేరాము. టైగర్ ఓ మూల ముడుచుకుని పడుకుని వుంది. దాన్ని నిద్ర లేపడం ఇష్టంలేక మేమిద్దరమే బయలుదేరి, వీధి తలుపుకి తాళం పెట్టి ముందుకి నడిచాము. ఈస్ట

మారేడుపల్లి దాటుకొని, అడ్డగుట్ట మీదికి చేరుకుని, ఎదురుబొదురుగా చెరో బండమీద కూచున్నాము.

మేమక్కడ కూలబడి ఐదునిముషాలయిందో లేదో, యెక్కడనుండో వూడిపడ్డారు ముగ్గురు ముసుగుమనుషులు. ముగ్గురూ ఒక్కుమ్మడిగా మేజర్ గారిమీద విరుచుకు పడ్డారు. మేజర్ గారు యీ హఠాత్సంఘటనకు విస్తుపోయి, సంబాళించుకునేలోగా ఆ ముగ్గురిలో వొకడు మొల్లోంచి బాకు తీశాడు. కనురెప్పపాటులో బాకుని మేజర్ గారి గుండెల్లోకి దించేశాడు.

గుండెల్లోంచి చిక్కటి రక్తం పిచికారీతో చిమ్మినట్టు పైకి చిమ్మడంతో నాకు భయమేసింది. వాళ్ళు మేజర్ గారికి విడిచిపెట్టి, నా మీదికి ఎగబడేలోగా తప్పించుకు పారిపోవాలన్న ఆశకొద్దీ వొకటే పరుగు లంకించుకున్నాను. నేను ఇల్లు చేరుకుని, నా గదిలోకి వెళ్ళి, తలుపులు మూసుకొనే దాకా హంతకులు నన్నెక్కడ వెంబడిస్తున్నారోనన్న ధ్యాసే కాని, మేజర్ గారు ఏమైపొయ్యారోనన్న ఆలోచనే లేకపోయింది.

“దుండగులు ముగ్గురూ ముసుగుల్లో వున్నారు. మేజర్ గారిమీదికి విరుచుకుపడడం, హత్య చెయ్యడం, అంతా కనురెప్పపాటులో జరిగిపోయింది. అలాంటి పరిస్థితిలో ఆగంతకుల్ని నేనెలా గుర్తుపట్టగలనో ఆలోచించండి” అంది మేరీ.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం ఒక్కక్షణం ఆలోచించాడు. జేబులోంచి పులిగోరు చైను బైటికితీసి ఆమెకి అందిస్తూ “ఈ చైనుని మీరు గుర్తుపట్టగలరేమో చూడండి!” అన్నాడు ఆమె ముఖంకేసి చూస్తూ.

మేరీ ఆ చైను నందుకుని, పరిశీలించి "ఇది కట్టెలడితీ కామరాజుది! దీన్ని నేనతని మెడలో చూశాను...." అంది.

"కట్టెలడితీ కామరాజా? ఎవరతను?" అతడాశించిన జవాబు అదికాదు. అందుచేత ఆశ్చర్యపడకుండా వుండలేకపోయాడు.

"ఈ వీధి చివర ఓ కట్టెలడితీ వుంది. దాని ప్రొప్రైటర్ కామరాజనే ఓ కోమటిశెట్టి!"

"అతనితో మీకు బాగా పరిచయముందా?"

"అవును" అన్నట్టు తలూపింది మేరీ. "కామరాజు అందంగా వుండడు. కాని అమ్మాయిల మోజెక్కువ. నేను స్కూలునుండి యింటికి వచ్చేప్పుడు ఆ దారంటే రావాలి. నేను కనిపించినప్పుడల్లా పళ్ళికిలించేవాడు. నాతో మాట్లాడాలని ప్రయత్నించేవాడు. ధైర్యంచాలక మానుకునేవాడు.

అతని వాలకం కనిపెట్టి నేనే ఓ రోజు అతన్ని పలకరించాను. దాంతో ఎగిరి గంతేశాడు. నన్ను లోన అడితీలోకి ఆహ్వానించి కాఫీ గట్రా తెప్పించాడు. అప్పటినుండీ నాకతనితో పరిచయమేర్పడింది. పాపం. మానవుడు వొట్టి అల్పసంతోషి. కాస్త నవ్వుతూ హుషారుగా మాట్లాడితేచాలు ఉబ్బి తబ్బిబ్బైపొయ్యేవాడు. కాని ఒట్టి పిరికిగొడ్డు! మనసులోని కోరికను బైటికి వెల్లడించే గుండెధైర్యం లేదతనికి" మిస్ మేరీ పమిట సర్దుకుని "ఇంతకీ యీ చైను మీ చేతికెలా వచ్చింది?" అని ప్రశ్నించింది.

"ఇది హతుడి గుప్పిట్లో దొరికింది! హత్యా సమయంలో హతుడు హంతకుడితో ఘర్షణపడి అతని మెడలోని చైనుని

గుప్పిట్లోకి తీసుకుని వుండొచ్చు. ఎలాగయితేనేం మేజర్ చాలా తెలివైనవాడు. తన మరణసమయంలో హంతకుడి తాలూకు చైనుని తన గుప్పిట్లో దాచి అతని ఆచూకీ తెలుసుకునేందుకు మాకు సాయపడ్డాడు.

"ఏమిటి? మేజర్ గారిని హత్య చేసింది కట్లెలడితీ కామరాజా?" మిస్ మేరీ ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటించింది.

"ఏమో చెప్పలేను. మేమీ కేసులో మరింత ముందుకి వెళ్ళిందే ఏ విషయమూ తేలదు" అంటూ ఇన్స్పెక్టర్ సత్యం సోఫాలోంచి లేచాడు. "నేనిక సెలవు తీసుకుంటాను. అవసరమైతే మళ్ళీ కలుసుకుంటాను" అంటూ అక్కడ్నించి బైటికి నడిచాడు.

వీధిలో ఆపివున్న బులెట్ స్టార్ట్ చేసి, తిన్నగా వెళ్ళి కట్లెలడితీ ముందు ఆపాడు. ఇన్స్పెక్టర్ సత్యం కంట బడగానే కట్లెలడితీ ప్రొప్రైటర్ తన సూలకాయాన్ని మోసుకుంటూ ఎదురొచ్చి "ఎవరికోసం సార్?" అని ప్రశ్నించాడు.

"అడితీ ప్రొప్రైటర్ కామరాజెవరు?"

"నేనే సార్, నేనే! లోపలికి రండి సార్" అంటూ ఆహ్వానించాడు కామరాజు.

ఇన్స్పెక్టర్‌కి కుర్చీ చూపుతూ "కూచోండి సార్! కూచోండి!" అన్నాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ తలెత్తి అతనికేసి పరీక్షగా చూశాడు. నల్లగా చింతమొద్దులా వున్నాడు కామరాజు. పెద్ద బొజ్జ! సూలకాయం! చిన్నతల! చెమటతో కలిసిన సెంటు వాసన!

"మా చైను దొరికిందా సార్?" ఆశగా ప్రశ్నించాడు.

"చైనా? ఏం చైను?" ఇన్‌స్పెక్టర్ యెదురు ప్రశ్న వేశాడు.

"పులిగోరు చైను సార్. దాని వెనుక నా ఇనిషియల్ 'క.క' అన్న అక్షరాలు కూడా 'ఎన్‌గ్రేవ్' చెయ్యబడి వుంటుంది సార్. రెండు నెల్లయింది పోలీసు రిపోర్టిచ్చి. మహంకాళి జాతరప్పుడు వేడుక చూడ్డానికని వెళితే, జనంలో ఎవడో నా మెళ్ళోంచి లాగేశాడు సార్. రెండు తులాల బంగారం సార్! రెండు తులాలు!"

"ఎవరికిచ్చావు పోలీసు రిపోర్టు?"

"మహంకాళి గుడివీధిలో వున్న పోలీస్టేషన్‌లోనూ, మరో కాపీ గోపాలపురం పోలీస్ స్టేషన్‌లోనూ ఇచ్చాను సార్. ఎప్పుడెళ్ళినా 'దర్యాప్తు చేస్తున్నాం, మళ్ళీ రా' అంటున్నారేగాని సరిగ్గా జవాబు చెప్పడంలేదు సార్" అంటూ పక్కకి తిరిగి. "ఒరేయ్ చిన్నోడా!" అని గట్టిగా కేకేశాడు.

లోపలి గదిలోంచి గున్నేనుగులాంటి ఓ ఆకారం బైటికి రాగానే, "మనం పోలీసులకి రిపోర్టిచ్చామే, దాని కాపీ నా హేండుబాగులో వుంది పట్టుకురా!" అన్నాడు.

ఆకారం గదిలోకి వెళ్ళి మూడు నిమిషాల్లో బైటికి వచ్చింది, చేతిలో ఓ బైఫు రిపోర్టుతో.

రామరాజు రిపోర్టుని అందుకుని ఇన్‌స్పెక్టర్ ముందు పెడుతూ, "రిపోర్టు అందినట్టు గోపాలపురం పోలీ స్టేషన్‌లో రైటర్ సంతకం కూడా తీసుకున్నాం సార్" అంటూ ఆ సంతకాన్ని చూపెట్టాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం ఆ సంతకాన్ని చూసి, నిస్పృత్తుగా నిట్టూర్చాడు.

7

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం కుర్చీకి జారగిలబడి, నడికప్పు కేసి చూస్తూ దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నాడు.

"ఈ కేసుతో హంతకుని అంతు తేలిపోవాలి!" అంటూ సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆనందరావు లోపలికి ప్రవేశించాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం తలెత్తి ఆనందరావు కేసి చూశాడు. మనిషి హుషారుగా కనిపిస్తున్నాడు. అతని చేతిలో ఏదో పొట్లం వుంది.

ఆనందరావు తిన్నగా వచ్చి ఇన్‌స్పెక్టర్ ఎదురుగా వున్న టేబుల్ మీద పొట్లాన్ని పెట్టి "హతుడి గుప్పెట్లో పులిగోరు చైను దొరకేసరికి హంతకుడి ఆచూకీ తెలిపేందుకు అది సాయపడుతుందని ఆశపడ్డాం. అందుచేత హత్యా ప్రదేశాన్ని అట్టే పరిశీలించలేదు. అప్పుడే ఆ పరిసరాలను పరిశీలించివుంటే హంతకుడి తాలూకు వస్తువులేవయినా దొరికివుండేవి. మన పరిశోధనకి సాయపడ్డివుండేవి" అన్నాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం నిజమేనన్నట్టు తలూపి, "ఇంతకీ ఈ పొట్లం ఏమిటి?" అని ప్రశ్నించాడు.

"ప్రొద్దున నలుగురు పోలీసుల్ని వెంటబెట్టుకుని హత్యాప్రదేశం చేరుకున్నాను. ఆ ప్రదేశమంతా గాలించేశాను. హంతకుడు హత్యాసమయంలో తొడుక్కున్న చొక్కా ఓ ముళ్ళపొదలో దొరికింది" అన్నాడు ఆనందరావు.

పొట్లం విప్పి రక్తసిక్తమైన గ్లాస్కో జుబ్బా ఒకటి బైటికి తీశాడు.

"జుబ్బా మెడమీద టేలర్ లేబిలూ, చాకలి గుర్తులూ వున్నయ్. వీటిసాయంతో హంతకుడి ఆచూకీ లాగడం ఏమంత కష్టంకాదు."

"వెల్ డన్ మిస్టర్ ఆనందరావ్! యూ హేవ్ డన్ ఎ గుడ్ థింగ్!" అంటూ హుషారుగా కుర్చీలోంచి లేచాడు ఇన్ స్పెక్టర్ సత్యం.

"మరో ముఖ్యమైన విషయం బాస్" అన్నాడు ఆనందరావు.

"ఏమిటది?"

"ఏంలేదు బాస్! ఉదయం నేను హత్యాప్రదేశానికి బయలుదేరేముందు పంతులమ్మ మేరీ ఫోన్ చేసింది. "మీతో ఓ ముఖ్యవిషయం మాట్లాడాలి. చాలా అర్జంటు, వెంటనే బయలుదేరి నన్ను స్కూల్లో కలుసుకోవాలి! ప్లీజ్!" అంటూ. నేను హత్యాప్రదేశానికి వెళుతూ వెళుతూ విషయమేమిటో తెలుసుకుందామని స్కూలుకి వెళ్ళి ఆమెను కలుసుకున్నాను.

"రెండు మూడు రోజులుగా ఆమెను ఎవరో వెంటాడు తున్నారట. రాత్రిళ్ళు కాంపౌండులో ఎవరో తచ్చాడు తున్నారట. అర్ధరాత్రి పన్నెండు దాటిన తర్వాత తలుపు తెరవమన్నట్టు డోరుబెల్లు మోగిస్తున్నారట.

"తనకి భయంగా వుందనీ, పోలీసు రక్షణ కావాలనీ అంటోంది. మనిషి బాగా భయపడిపోయినట్టు కనిపిస్తోంది" అన్నాడు ఆనందరావు.

ఇన్ స్పెక్టర్ సత్యం తలెత్తి అతని కళ్ళల్లోకి చూంచి, తమాషాగా నవ్వుతూ, "అయితే ఏమంటావ్?-రాత్రిళ్ళు ఆమెకు కాపలా పడుకుంటానంటావ్? అంతేగా?" అన్నాడు.

"అది కాదు బాస్! హంతకుడు ఆమెను కూడా హత్య చెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తాడేమోనని నా అనుమానం."

"వాట్?" ఇన్‌స్పెక్టర్ ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"అవును బాస్! మనం రహస్యంగా ఆ ఇంటి కాంపౌండులో దాగివుంటే హంతకుడి అంతు తేల్చుకోవచ్చు!"

ఇన్‌స్పెక్టర్ సాలోచనగా తల పంకించాడు.

8

రాత్రి పన్నెండు గంటలు దాటింది.

మిస్ మేరీ యింటి కాంపౌండులో చీకటి రాజ్యం చేస్తోంది. చీకటికి నిశ్శబ్దం తోడై గుండెలు తోడేస్తోంది.

ఏదో ఆకారం కాంపౌండు గోడెక్కి క్రిందికి దూకింది. ఆకారం దూకిన శబ్దానికి కాంపౌండ్‌లోని క్రోటన్ మొక్కలు రెండు మెల్లగా కదిలాయి.

కాంపౌండ్‌లోకి ప్రవేశించిన ఆకారం ఇంటిచుట్టూ ఓసారి ప్రదక్షిణం చేసి, తిన్నగా వెళ్ళి గుమ్మం ముందు ఆగింది. గోడమీద నున్న బెల్ స్విచ్ నొక్కింది. లోపల బెల్ మోగిన శబ్దం స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది కాని ఇంట్లోంచి ఎలాంటి జవాబూ లేదు. మనిషి కదిలిన అలికిడిగానీ, గదిలో దీపం వెలిగించిన జాడగానీ లేదు.

గుమ్మం ముందు నిల్చున్న ఆకారం అంతటితో ఆగక మళ్ళీ మళ్ళీ డోర్ బెల్లు మోగించసాగింది.

ఐదునిమిషాలు గడిచాయి!

లోపల ఏదో చప్పుడైంది. గదిలో దీపం వెలిగింది. ఆకారం మరోసారి డోర్ బెల్లు మోగించి పక్కకు తిరిగింది. మరో రెండు ఆకారాలు గోడదూకి కాంపౌండులోకి చేరుకున్నయ్. గుమ్మం దగ్గర నిల్చునివున్న ఆకారం ఆ

యిద్దరికీ ఏదో సైగ చేసింది. తక్షణం ఆ ఇద్దరూ గోడ పక్కకి చేరి గోడకి నక్కి నిల్చున్నారు.

లోపల వీధి గుమ్మందగ్గర నిల్చునివున్న ఆకారం చటుక్కున గోడకి నక్కినిల్చుంది.

కిర్రుమని శబ్దం చేసుకుంటూ ఓ తలుపురెక్క తెరుచుకుంది. "ఎవరు?" అంటూ మేరీ బైటికి తొంగిచూచింది. గోడకి నక్కినిల్చున్న ఆకారం చటుక్కున తన కుడిచేతితో వున్న కర్చీఫ్‌తో ఆమె ముఖాన్ని నొక్కిపట్టింది. రెండు సెకండ్లపాటు నిశ్శబ్దం. ఆ తరువాత గుమ్మంలో నిల్చున్న మేరీ కుప్పలా క్రిందికి కూలిపోయింది. గోడకి నక్కి నిల్చునివున్న ఆకారాలు రెండూ ముందుకి వచ్చాయి. ముగ్గురూ కలిసి మేరీని చుట్టుముట్టారు.

వెంటనే పోర్టికోలో నున్న దీపం వెలిగింది. ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం చేతిలోని 'విజిల్' మోగింది. క్రోటన్ మొక్కలచాటున నక్కివున్న పోలీసులు నలువైపుల నుండి వచ్చి ఆకారాల్ని చుట్టుముట్టారు.

ఈ హఠాత్సంఘటనకు ఆశ్చర్యపోయిన ఆకారాల్లో ఒకటి రివ్వున ముందుకి దూకి పారిపోవడానికి ప్రయత్నించింది. కాని ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం బాహుపంజరంలో చిక్కుకుపోయింది.

స్పృహ కోల్పోయి క్రిందికి కూలిపోయినట్టు నటించిన మేరీ మెల్లగా కళ్ళు తెరిచి, లేచికూచుని "ఇంతకీ ఎవరు వీళ్ళు? నన్నెందుకిలా వెంటాడుతున్నారు?" అని ప్రశ్నించింది, నల్లని చొక్కాలూ, నిక్కర్లూ తొడుక్కుని ముఖాలకి ముసుగులు ధరించిన ఆకారాలకేసి చూసి.

ఇన్‌స్పెక్టర్ సత్యం ఒక ముసుగుమనిషి ముఖంమీద చెయ్యివేసి, "దాదాపు పదేళ్ళ క్రితం రైల్వేవాగన్లు

లూటీచేసి బ్రతుకుతున్న రోజుల్లో ఇతగాడి పేరు ముత్రాసి కనకయ్య. రెండుమార్లు పోలీసుల చేతులకి చిక్కి, జైలు కెళ్ళి తిరిగి వచ్చిన తరువాత తన పాతజీవితాన్ని పక్కకి నెట్టి, లిక్కర్ షాపు ఓపెన్ చేసి నలుగుర్లో పెద్దమనిషిగా తలెత్తుకు తిరుగుతూ ప్రస్తుతం మిస్టర్ కనకరాజ్ గా చలామణీ అవుతోన్న మీ మాజీ ప్రియుడు!" అంటూ మేరీ కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూశాడు.

ఆ మాటతో అటు మేరీ, ఇటు ముసుగుమనిషీ ఇద్దరూ షాక్ తిన్నట్టు తలలు పైకెత్తి ఇన్ స్పెక్టర్ కేసి చూశారు.

"నేను హంతకుడ్ని గాను. నేనెవర్నీ హత్య చెయ్య లేదు" గట్టిగా అరిచాడు కనకరాజ్.

"తొందరపడకండి మిస్టర్ కనకరాజ్! నేను చెప్పే దంతా పూర్తిగా విన్నతరువాత మీరు హంతకులు అవునో, కాదో తేల్చి చెప్పండి."

ఇన్ స్పెక్టర్ సత్యం గొంతు సవరించుకున్నాడు.

"రాష్ట్రపతి రోడ్ లో లిక్కర్ షాప్ నడుపుతోన్న మిస్టర్ కనకరాజ్ కీ, మారేడ్ పల్లిలో వుంటోన్న పంతు లమ్మ మేరీకీ ఎలా ఛేటీపడిందో వూహించలేను. బహుశా ఏ పార్టీలోనో, ఏ బార్ లోనో కలుసుకునివుంటారు. మొత్తానికి ఆ యిద్దరికీ పరిచయంకావడం, పరిచయం ప్రణ యంగా మారడం, కొంత కాలానికి మేరీ కనకరాజ్ ప్రాపకంలో వుండడం జరిగింది.

"కనకరాజ్ ఆట్టే చదువుకున్నవాడు కాడు. పైగా సభ్యతా సంస్కారాల్లో కూడా మేరీ స్థాయిని అందుకో గలిగినవాడు కాడు. ఇక అందచందాల్లో కూడా ఆట్టే ఆమెను ఆకర్షించగల 'చావ'వున్న వ్యక్తి కాడు. అయితే

మేరీ అతగాడ్ని ఏంచూసి మోహించింది? బహుశా అతగాడి విలాసజీవితాన్ని చూసి కావచ్చు!

ఎలాగైతేనేం మేరీ అతగాడికి లొంగిపోయింది. తాత్కాలిక బలహీనతలవల్ల లొంగిపోయిన వ్యక్తి సాధ్యమయినంత త్వరలోనే అందులోంచి బైటపడటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. సభ్యతా ప్రపంచంలో తిరగ నేర్చిన మేరీలాంటి వ్యక్తుల విషయం మరి చెప్పనక్కరలేదు.

"ఆరుమాసాల క్రితం మేజర్ మోహన్ రంగంతో పరిచయమైంది. అతడే ఆమెను ఆకర్షించాడో, ఆమే అతడ్ని ఆకర్షించిందో చెప్పలేము. కాని ఇద్దరూ పరస్పర ఆకర్షణకు లోనయ్యారు. అదనుకోసం ఎదురుచూస్తున్న మేరీ, కనకరాజ్ పంజరంలోంచి బైటపడి, మేజర్ మోహన్ రంగం ఒళ్ళో వాలిపోయింది.

"తన ప్రాపకంలోవున్న స్త్రీ మరో వ్యక్తి అండ చూచుకునేసరికి మిస్టర్ కనకరాజ్ రెచ్చిపోయాడు. మేరీని తనకి కాకుండా చేసిన మేజర్ మీదా, మేజర్ అండచూసుకుని తన్ను కాలదన్నిన మేరీమీదా పగబూనాడు. వాళ్ళ అంతు తేల్చుకోవాలనుకున్నాడు."

"అబద్ధం! నేనెవరిమీదా పగబూనలేదు! నేనెవర్నీ చంపదలచుకోలేదు. నన్ను కాదని మరొకడి చెంత చేరిన మేరీని భయపెట్టి, మళ్ళీ నా సొంతం చేసుకోవాలనుకున్నానేగాని, ఆమెను నేను చంపదలచుకోలేదు" అన్నాడు మిస్టర్ కనకరాజ్.

"నేను చెప్పడం ఇంకా పూర్తి కాలేదు" ఇన్స్పెక్టర్ సత్యం కనకరాజు కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూశాడు.

కనకరాజు మాట్లాడలేదు.

ఇన్స్పెక్టర్ చెప్పడం మొదలెట్టాడు.

"నేనింత సేపూ ముత్తా నాయకుడ్ని గురించే మాట్లాడాను. మిగతా ఇద్దర్నీ మీకు పరిచయం చెయ్యలేదు! కనకయ్యకి ఎడంవేపున వున్న ముసుగుమనిషి పేరు ముద్దా రాముడు, కుడివేపునవున్న మనిషి కర్రవీరడు. కనకయ్య రైల్వే వాగన్లు లూటీచేసే రోజుల నుండీ ఈ ఇద్దరూ అతగాడికి కుడి ఎడమ భుజాల్లాంటివారు. కనకయ్యతో పాటు వీళ్ళుకూడా జైలుకెళ్ళి వచ్చారు.

కనకయ్య లిక్కర్ షాపు ఓపెన్ చేసిన తరువాత తమకు సరైన నాయకుడు దొరక్క కాబోలు, వాగన్ లూటింగ్ మానివేశారు. కాని చిన్నచిన్న దొంగతనాలు చెయ్యడం, జనం రద్దీవున్నచోట హస్తలాఘవం చూపి పాంటు జేబుల్లోంచి పర్సులు కొట్టెయ్యడం, ఆడవాళ్ళ మెడల్లోంచి గొలుసులు లాగెయ్యడం మానలేరు. కూలి పేటనుండి 'ఇలిసిట్ లిక్కర్'లాంటి నిషేధ వస్తువుల్ని కనకరాజ్ షాపుకి చేరవెయ్యడంలాంటి పనులు చేస్తూ తమ పాత నాయకుడ్ని విడిచిపెట్టలేరు.

"పైసా వున్నవాడికి సంఘంలో పలుకుబడి సంపాయించడం కష్టంకాదు. పైసాతో వచ్చిన పలుకుబడి కనకరాజ్‌కి వుంది గనుక, అతని అండ జూచుకొన్న ముద్దా రాముడూ, కర్ర వీరుడూ పోలీసుల చేతికి చిక్కకుండా తప్పించుకు తిరగగలుగుతున్నారు.

"ఆ మధ్య సికింద్రాబాద్‌లో జరిగిన మహంకాళి జాతర హాలీడు వేడుకల్ని చూడడానికి కట్టెలడితీ కామరాజు వెళ్ళాడు. జనం రద్దీగా ఉండడంవల్ల కనకరాజు భృత్యులు అతని మెడలోని పులిగోరు పైసుని తేలిగ్గా లాగేశారు.

పులిగోరు దిమ్మ వెనుక 'కేకే' అన్న అక్షరాలు వుండడంవల్లనైతేనేమి, పులిగోరు దిమ్మమీద ఎన్‌గ్రేవ్ చెయ్యబడిన సింహంబొమ్మ చాలా ఆకర్షణీయంగా వుండడంవల్లనైతేనేమి, మన కనకరాజుకి దానిమీద కన్ను పడింది. వెంటనే దాన్ని సొంతం చేసుకుని మెడలో తగిలించుకొన్నాడు. హత్య జరగడానికి నెల రోజుల ముందునుండి ఆ పులిగోరు చైను కనకరాజు మెడలో చూసినవాళ్ళు సాక్ష్యమివ్వగలరు.

"పదేళ్ళ క్రితం రైల్వే వాగన్‌లు లూటీచేసి బ్రతుకుతున్న రోజుల్లో ఇతగాడి పేరు ముత్రాసి కన్నయ్య అని యింతక్రితం చెప్పాను. అందరూ అలా పిలుస్తుండేవారు. కాని అసలు పేరు కట్టా కనకయ్య. పోలీసు రికార్డుల్లో ఇతని పేరు ముత్రాసి కన్నయ్య వురఫ్ కట్టా కనకయ్య అని వుంది. ఇతగాడు లిక్కర్‌షాపు ఓపెన్ చేసి కనకరాజ్‌గా చెలామణి అవుతున్నప్పుడు కూడా యితడు కె. కనకరాజు అనే సంతకాలు చేస్తున్నాడు. పులిగోరు చైనుని యితగాడు ధైర్యంగా సొంతం చేసుకుని మెడలో వేసుకోవడానికి కారణం మీరందరూ వూహించే వుంటారు.

"కనకరాజు తన భృత్యులతోబాటు వైలుదేరి మేజర్ మోహన్‌రంగంగార్ని హత్య చేసినప్పుడు కూడా ఆ చైను ఇతగాడి మెళ్ళో వుంది. హత్యా సమయంలో ఆ చైను హతుడి చేజిక్కడం బహుశా కనకరాజ్ గమనించి వుండడు.

"అబద్ధం! ఆ చైను విషయం నాకేమీ తెలీదు! అది నా మెడలో లేదు. నేను యెవర్నీ హత్య చేయలేదు!" కనకరాజు మళ్ళీ బుకాయించాడు.

"మిస్టర్ కనకరాజ్! నువ్వెన్నయినా బుకాయించ వచ్చు. కాని హత్య జరిగిన ముందురోజు ఆ చైను నీ మెడలో వున్నట్టు బలమైన సాక్ష్యం వుంది. ఒక్క క్షణం తొందరపడకుండా నేను చెప్పేది వింటే నువ్విప్పుడు చెప్పింది కేవలం అబద్ధమేనని నువ్వే ఒప్పుకుంటావు" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

కనకరాజ్ నోరు మెదపలేదు.

"కట్టెలడితి కామరాజు చాలా తెలివయిన వాడు. మహంకాళి జాతరనాడు తన మెడలోంచి ఆ చైను మాయంకాగానే పోలీసులకు రిపోర్టు చేశాడు. ఆ రిపోర్టులో చైనుని గురించి పూర్తి వర్ణన యిచ్చాడు. ఆ చైను పులిగోళ్ళమీద నున్న దిమ్మపై ఓ సింహం బొమ్మవుంది. ఆ బొమ్మలో రెండు కళ్ళకీ రెండు కెంపులు పొదగబడి వున్నయ్. ఈ బొమ్మ చాలా చిన్నదయినప్పటికీ చాలా అందమైంది. దీనిని తయారుచేసిన కంసాలి తనకున్న శిల్ప నైపుణ్యాన్నంతా దీనిలో చూపాడు. ఈ చైనుజాడ తేలిగ్గా కనిపెట్టేందుకు యీ వర్ణన సాయపడుతుందన్న వుద్దేశంలో కామరాజు తన రిపోర్టులో పేర్కొనివుండొచ్చు.

కామరాజు రిపోర్టు యిచ్చినప్పటి నుంచీ పోలీసులు ఈ చైనుకోసం గాలిస్తూనేవున్నారు. చివరికి ఓ 'ఇన్‌ఫార్మెంట్' ద్వారా దీని ఆచూకీ తెలుసుకుని, మహంకాళి వీధిలోవున్న స్టేషన్ సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ స్వయంగా వెళ్ళి కనకరాజ్‌ని కలుసుకుని, అతడు ఏ మాత్రం అనుమానించకుండా, ఆ చైను పనితనాన్ని అతని సమక్షంలోనే ప్రశంసించి మరీ వచ్చాడు. ఆ సమయంలో అక్కడవున్న వ్యక్తులు సాక్ష్యమివ్వగలరు.

ఆ రాత్రే మోహనరంగం హత్య చెయ్యబడడంతో పైన అతని మెడలోంచి హతుడి చేతిలోకి మారడంవల్ల మరుసటిరోజు అతణ్ణి అరెస్టు చెయ్యడానికి అన్నీ సమకూర్చుకుని వెళ్ళిన సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ నిరాశగా వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళవలసి వచ్చింది" అన్నాడు యిన్‌స్పెక్టర్ సత్యం.

పాపం, కనకరాజ్ మారుమాట్లాడలేకపోయాడు. అతనికి ముచ్చెమటలు పోసినయ్.

"అంతేకాదు! హత్యా సమయంలో హంతకుడు తోడుక్కునివున్న గ్లాస్కు జుబ్బా ఆ పరిసరాల్లోనే ఓ ముళ్ళపొదలో మాకు దొరికింది. దాని మెడ వెనుక భాగానవున్న టైలర్ లేబిల్ సహాయంతోనూ, చాకలి గుర్తుల సహాయంతోనూ అది కనకరాజ్‌దేనని రుజువు చెయ్యడం, దాని మీదవున్న నెత్తుటి మరకలవల్ల ఇతడే హంతకుడని నిరూపించడం కష్టమైన పనేమీ కాదు" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

కనకరాజు గుండెలు జారిపోయినయ్. ఎటూ తప్పించుకోలేని పరిస్థితిలో నిల్చున్నపళాన నేలకూలాడు.

"మోహన్‌రంగం యింటి వెనుక సత్యనారాయణ శెట్టిగారి మేడొకటి వుంది. క్రింద కొట్లూ మేడమీద నూటెంట్సు అద్దెకుంటోన్న గదులూ వున్నయ్. ఈ మధ్య రెండుమాసాల క్రితం ఓ గది ఖాళీ అయింది.

కనకరాజ్ కుడిభుజం ముద్దా రాముడు ఆ గదికి అడ్వాన్సు ఇచ్చి దాన్ని తన స్వాధీనంలో వుంచుకున్నాడు. ముద్దా రాముడూ కత్రవీరుడూ అప్పుడప్పుడూ ఆ గదిని వాడుకునేవాళ్ళు, కాని శనివారం రోజు రాత్రిళ్ళు

మాత్రం కనకరాజ్ కూడా వాళ్ళతో బాటు ఆ గదిలో గడిపేవాడు.

ఆ గది రోడ్డువైపున వున్న పిట్టగోడవద్ద నిల్చుంటే మేజర్ గారి ఇంటి కాంపౌండ్ లోనూ ఆ పరిసరాల్లోనూ ఏం జరుగుతున్నదీ తెలుసుకోవచ్చు. అంటే అర్థం ఏమిటి? కనకరాజ్ అతని అనుచరులూ ఆ గదిలో బిచాణా వేసి, మేజర్ మోహనరంగం మేకీల కదలికల్ని రెండుమాసాలుగా గమనిస్తున్నారన్న మాట.

శనివారం రాత్రిళ్ళు కనకరాజ్ అతని భృత్యులూ ఆ గదిలో చేరి, మేకీ మోహన్ రంగం ఇల్లు చేరుకునేదాకా ఏ కబుర్లు చెప్పుకుంటూనో, ఏ పేకాట ఆడుతూనో గడిపే వారు.

ఎప్పుడన్నా పేకాటకి చెయ్యి తగ్గినప్పుడు పక్క గదిలోవున్న దూదగిరి అనే కుర్రవాడ్ని సాయం తీసుకునేవాళ్ళు. దూదగిరి అనే కుర్రాడికి కట్టెలడితీ కాము రాజుతో బాగా పరిచయముంది. కామరాజు మెడలోని పులిగోరు చైనుని బాగా గుర్తుపట్టగలడు. కామరాజు మెడలోంచి చైను మాయమైంతరువాత, అది కనకరాజ్ మెడలో కనిపించడంతో అతనికి అనుమానమేసి పోలీసులకి తెలియపరిచాడు!" ఇన్స్పెక్టర్ సత్యం చెప్పడం ఆపాడు.

అప్పటి ఆ యింటి కాంపౌండు అంతా జనంతో నిండి పోయింది. పోలీసుజీపు ఇంటిముందు ఆగింది.

కనకరాజ్ కీ, అతని భృత్యులికీ బేడీలు తగిలించి జీపు నెక్కించారు పోలీసులు.

—:ఐపోయింది:—